ŚLĄSKO-DĄBROWSKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

NR 32 KATOWICE, DNIA 10 GRUDNIA **1945**

Poz. TREŚĆ: Str.

DZIAŁ URZĘDOWY

416.

DEKRET

z dnia 16 października 1945 r.

o ustanowieniu delegatów do spraw młodzieży szkół wyższych.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 260 z dnia 29 października 1945 r.)

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Minister Oświaty może powoływać w poszczególnych ośrodkach akademickich delegatów do spraw młodzieży szkół wyższych dla załatwiania spraw pomocy gospodarczej i zdrowotnej dla młodzieży i jej stowarzyszeń.

Art. 2. Delegatów do spraw młodzieży szkół wyższych powołuje Minister Oświaty po zasięgnięciu opinii senatów szkół akademickich danych ośrodków. Delegaci podlegają przepisom o państwowej służbie cywilnej.

Art. 3. Rozporządzenie Ministra Oświaty ustali zakres kompetencji delegatów do spraw młodzieży szkół wyższych. Minister Oświaty może przekazywać im w drodze rozporządzenia sprawy, należące na mocy szczegółowych przepisów do jego kompetencji lub do kompetencji władz akademickich, o ile dotyczą one spraw pomocy gospodarczej i zdrowotnej dla młodzieży i jej stowarzyszeń.

Art. 4. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Oświaty.

Art. 5. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
(—) Bolesław Bierut
Prezes Rady Ministrów:
(—) Edward Osóbka-Morawski
Minister Oświaty:
(—) Czesław Wycech

417.

ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW

z dnia 5 października 1945 r.

o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 maja 1934 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 261 z dnia 29 października 1945 r.)

Na podstawie art. 109 ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 20, poz. 160) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 79 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 maja 1934 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 513) dodaje się dwa nowe ustępy (5) i (6) o brzmieniu następującym:

„(5). Gdy w następstwie wypadków, spowodowanych wojną, wymienione w punktach a) i b) ustępu (1) niniejszego paragrafu metryki nie mogą być do podania dołączone, metryka śmierci męża (ojca), metryka ślubu i metryki urodzeń dzieci mogą być zastąpione dowodem z przesłuchania dwóch świadków, przeprowadzonym w trybie przewidzianym w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341)".

„(6). Jeżeli śmierć męża (ojca) została stwierdzona zeznaniami dwóch świadków, może być przyznana tymczasowa pensja wdowia lub sieroca w wysokości, przypadającej według ustawy. Wypłata tymczasowej pensji wdowiej lub sierocej zostanie wstrzymana, o ile w ciągu dwóch i pół lat od przyznania pensji nie będzie złożone urzędowe stwierdzenie śmierci męża (ojca) lub orzeczenie sądowe uznające męża (ojca) za zmarłego".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:
(—) Edward Bolesław Osóbka-Morawski
Minister Skarbu:
(—) Konstanty Dąbrowski

418.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ WYDANE W POROZUMIENIU Z MINISTRAMI: OBRONY NARODOWEJ, PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ ORAZ SKARBU

z dnia 31 października 1945 r.

w sprawie norm dziennych zasiłku dla rodzin żołnierzy oraz dla zdemobilizowanych żołnierzy.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 276 z dnia 15 listopada 1945 r.)

Na podstawie art. 21 § 2 dekretu z dnia 18 lipca 1945 r. o pomocy i zasiłkach dla rodzin żołnierzy Wojska Polskiego oraz dla zdemobilizowanych żołnierzy (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 202) zarządza się, co następuje:

§ 1. Dzienna norma zasiłku przysługującego członkom rodzin żołnierzy pełniących służbę wojskową niezawodowo, a w czasie wojny lub mobilizacji i zawodowo, wynosi:

	w gminach miejskich	w gminach wiejskich
a) na pierwszą osobę	5 zł	4 zł
b) na każdą następną osobę . . .	3 zł	2 zł

§ 2. Dzienna norma zasiłku przysługującego zdemobilizowanym żołnierzom wynosi:

	w gminach miejskich	w gminach wiejskich
a) na zdemobilizowanego żołnierza	5 zł	4 zł
b) na członka jego rodziny	3 zł	2 zł

§ 3. Zasiłek wypłaca się z dołu w terminach miesięcznych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 19 października 1945 r.

Minister Administracji Publicznej:
(—) Władysław Kiernik
Minister Obrony Narodowej:
(—) Michał Żymierski, Marszałek Polski
w/z Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) Feliks Mantel
Minister Skarbu:
(—) Konstanty Dąbrowski

419.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ WYDANE W POROZUMIENIU Z MINISTRAMI: OBRONY NARODOWEJ, PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ ORAZ SKARBU

z dnia 31 października 1945 r.

w sprawie wykonania dekretu z dnia 18 lipca 1945 r. o pomocy i zasiłkach dla rodzin żołnierzy Wojska Polskiego oraz dla zdemobilizowanych żołnierzy.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 277 z dnia 15 listopada 1945 r.)

Na podstawie art. 21 ust. 2 i art. 30 dekretu z dnia 18 lipca 1945 r. o pomocy i zasiłkach dla rodzin żołnierzy Wojska Polskiego oraz dla zdemobilizowanych żołnierzy (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 202) zarządza się, co następuje:

§ 1. Artykuły powołane w niniejszym rozporządzeniu bez bliższego określenia oznaczają artykuły dekretu z dnia 18 lipca 1945 r. o pomocy i zasiłkach dla rodzin żołnierzy Wojska Polskiego oraz dla zdemobilizowanych żołnierzy (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 202), paragrafy zaś powołane bez bliższego określenia oznaczają paragrafy niniejszego rozporządzenia:

§ 2. Służbą wojskową pełnioną niezawodowo, uprawniającą rodziny żołnierzy do pomocy i zasiłków, jest:

1) zasadnicza służba wojskowa pełniona z poboru lub ochotniczo;
2) służba wojskowa w rezerwie polegająca na odbywaniu:
   a) przeszkolenia wojskowego,
   b) ćwiczeń wojskowych: zwyczajnych, doraźnych, okresowych i dodatkowych,
   c) czynnej służby wojskowej w razie mobilizacji i w czasie wojny.
3) służba wojskowa w pospolitym ruszeniu, polegającą na odbywaniu:
   a) przeszkolenia wojskowego,
   b) ćwiczeń wojskowych: zwyczajnych, doraźnych i okresowych,
   c) czynnej służby wojskowej w razie mobilizacji i w czasie wojny;
4) pomocnicza służba wojskowa, polegająca na odbywaniu:
   a) przeszkolenia wojskowego w celu przysposobienia do pełnienia pomocniczej służby wojskowej;
   b) czynnej służby wojskowej w razie mobilizacji i w czasie wojny;
5) uzupełniająca służba wojskowa w czasie ćwiczeń przygotowawczych i doskonalących.

§ 3. Urzędy zatrudnienia wydają osobom, wymienionym w art. 2 § 1 lit. a i b, które zgłosiły się do rejestracji, przewidzianej w § 2 tego artykułu, zaświadczenia stwierdzające fakt i datę wypełnienia obowiązku rejestracji (załącznik Nr 1), a z chwilą zaofiarowania tym osobom pracy zawiadamiają o tym, z podaniem wysokości zaofiarowanego wynagrodzenia, zarządy gmin, właściwe dla miejsca zamieszkania tych osób (załącznik Nr 2).

§ 4. Na pojęcie „bytu", o którym mowa w art. 3, składa się nie tylko mieszkanie, pożywienie, odzienie i inne nieodzowne potrzeby życiowe, ale także koszty leczenia i pielęgnacji, jeżeli zaś chodzi o dzieci, także koszty wychowania. Rozmiar potrzeb danej rodziny należy oceniać w zależności od ogólnego poziomu jej stałego środowiska.

§ 5. Za znaczne zmniejszenie dochodu, o którym mowa w art. 3, należy uważać takie zmniejszenie dochodu, które powoduje niemożność pokrycia wydatków niezbędnych dla zapewnienia bytu rodzinie w pojęciu ustalonym w § 4.

§ 6. (1) Osobom wymienionym w art. 2 § 1 nie przysługuje prawo do pomocy i zasiłków, jeżeli:

a) osoby te posiadają wystarczające środki utrzymania ze źródeł niezależnych od pracy zarobkowej żołnierza,
b) żołnierz otrzymuje nadal od pracodawcy swoją płacę lub zarobek albo dotychczasowe zaopatrzenie,
c) żołnierz nie doznaje przez czas służby wojskowej istotnego uszczerbku w swoich dochodach.

(2) Czasowa niemożność pracy lub zarobkowania ze strony żołnierza bezpośrednio przed jego odejściem do służby wojskowej, wywołana chorobą lub brakiem pracy, nie wyłącza prawa jego rodziny (art. 2 § 1) do zasiłku.

§ 7. (1) Uprawnieni do zaopatrzenia na podstawie art. 6 otrzymują karty zaopatrzenia tej samej kategorii, jakie otrzymują członkowie rodzin pracowników państwowych.

(2) Uprawnieni do zaopatrzenia na podstawie art. 17 § 2 otrzymują karty zaopatrzenia tej samej kategorii, jakie otrzymują pracownicy państwowi.

§ 8. Datę zwolnienia z wojska (art. 14 § 1) ustala się na podstawie dokumentów wojskowych. Datę zwolnienia spod władzy nieprzyjaciela lub rozwiązania organizacji (art. 14 § 2) ustala się na podstawie posiadanych wiarogodnych dowodów pisemnych lub w braku tychże na podstawie przesłuchania świadków.

§ 9. (1) Zgłoszenie prawa do pomocy i zasiłku powinno być dokonane na formularzu sporządzanym według załączonych wzorów Nr 3 bądź 4.

(2) Osoby, wymienione w art. 2 § 1 składają zgłoszenia według wzoru, podanego jako załącznik Nr 3, a żołnierze zdemobilizowani, wymienieni w art. 14, według wzoru podanego jako załącznik Nr 4.

§ 10. Zarządy gmin powinny niezwłocznie po otrzymaniu zgłoszenia sprawdzić dane, wyszczególnione w formularzu, i przeprowadzić potrzebne dochodzenia celem stwierdzenia:

1) gdy o pomoc i zasiłek ubiegają się osoby wymienione w art. 2 § 1:
   a) czy nastąpiło powołanie do pełnienia któregokolwiek z rodzajów służby wymienionej w § 2 lub też w razie mobilizacji lub w czasie wojny, czy żołnierz pełni służbę wojskową zawodowo,
   b) czy nie upłynął termin przewidziany w art 22 § 3,
   c) czy byt rodziny żołnierza był istotnie zależny od jego pracy i zarobku oraz czy nastąpiła utrata lub znaczne zmniejszenie dochodów wskutek jego odejścia lub okoliczności wynikłych podczas pełnienia służby wojskowej,
   d) czy nie zachodzą warunki określone w art. 4 § 1,
   e) czy wszyscy zgłoszeni członkowie rodziny żołnierza odpowiadają warunkom art. 2 § 1,
   f) czy osoby (art. 2 § 1) ubiegające się o pomoc i zasiłek dopełniły obowiązku przewidzianego w art. 2 § 2, czy też w myśl przepisów § 3 tegoż artykułu są od tego obowiązku zwolnione;
2) gdy o pomoc i zasiłek ubiegają się zdemobilizowani żołnierze:
   a) kiedy żołnierz został zwolniony z wojska (zdemobilizowany) i kiedy upływa okres sześciomiesięczny przewidziany w art. 14 § 1,
   b) czy nie upłynął termin przewidziany w art 22 § 3,
   c) czy zdemobilizowany żołnierz nie ma dochodów przewyższających kwotę przysługującego zasiłku.

§ 11. (1) Dowodem zgłoszenia się do służby wojskowej jest zaświadczenie (załącznik Nr 5) wydane przez władze wojskowe.

(2) Władze wojskowe będą wydawały zaświadczenia przewidziane w ust. 1 niniejszego paragrafu zasadniczo co miesiąc z dołu. Przy powoływaniu do służby czynnej periodycznie na bardzo krótkie terminy (np. na 1 dzień w tygodniu) zaświadczenia mogą być wydawane i rzadziej, a nawet co kwartał z dołu z zsumowaniem dni odbytej służby czynnej.

§ 12. (1) Po ukończeniu dochodzeń i w zależności od ich wyniku zarząd gminy wydaje orzeczenie o przyznaniu lub odmowie pomocy i zasiłku i doręcza je osobie zgłaszającej uprawnienie do pomocy i zasiłku.

(2) Orzeczenie o przyznaniu pomocy i zasiłku (załącznik Nr 6) jest jednocześnie:

1. zawiadomieniem o wysokości przyznanego zasiłku i terminie jego wypłaty,
2. dowodem, którym mają się posługiwać osoby zainteresowane przy ubieganiu się o pomoc przewidzianą w art. 6, 8, 11 i 17.

§ 13. Wymierzenie wysokości przyznanych zasiłków następuje według norm, określonych rozporządzeniem Ministra Administracji Publicznej wydanym w porozumieniu z Ministrami: Obrony Narodowej, Pracy i Opieki Społecznej oraz Skarbu z dnia 31 października 1945 r. w sprawie norm dziennych zasiłku dla rodzin żołnierzy oraz dla zdemobilizowanych żołnierzy (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 276).

§ 14. Stronom służy prawo odwołania się w ciągu 14 dni od dnia doręczenia im orzeczenia, a mianowicie od orzeczeń:

a) zarządów gmin wiejskich i zarządów gmin miejskich niewydzielonych z powiatowych związków samorządowych — do właściwych starostów powiatowych,
b) zarządów gmin miejskich wydzielonych z powiatowych związków samorządowych z wyjątkiem m. Warszawy i Łodzi — do właściwych wojewodów,

Ciąg dalszy str. 353

Załącznik do rozporządzenia z dnia 31 października 1945 r. (poz. 277).

Załącznik Nr 1

.... , dnia .... 194... r.
(Nazwa urz. zatrudnienia)

Zaświadczenie

Niniejszym zaświadcza się że .... zarejestrował (a) się
(imię i nazwisko)
w dniu .... 194... r. w tutejszym urzędzie zatrudnienia w celu uzyskania pracy. Niniejsze zaświadczenie służy jako dowód przy ubieganiu się o zasiłek dla rodzin żołnierzy.

Pieczęć okrągła Podpis naczelnika urzędu

Załącznik Nr 2

.... , dnia .... 194... r.
(Nazwa urz. zatrudnienia)

Do
Zarządu gminnego*)
miejskiego*)
w ....

Zawiadamiam, że .... została zaofiarowana
(nazwisko i imię)
w dniu .... 194... r. praca z wynagrodzeniem miesięcznym w kwocie zł .... gr.
Wyżej wymienioną pracę tę przyjęła — nie przyjęła*)

*) Niepotrzebne skreślić. Podpis naczelnika urzędu

Załącznik Nr 3

Miejscowość ....
Gmina ....
Powiat ....

Zgłoszenie roszczenia o pomoc i zasiłek przez członka rodziny żołnierza.

Na podstawie § 9 rozporządzenia Ministra Administracji Publicznej, wydanego w porozumieniu z Ministrami: Obrony Narodowej, Pracy i Opieki Społecznej oraz Skarbu z dnia 31 października 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 277) zgłaszam pod odpowiedzialnością wynikającą z art. 26 i 27 dekretu z dnia 18 lipca 1945 r. o pomocy i zasiłkach dla rodzin żołnierzy Wojska Polskiego oraz dla zdemobilizowanych żołnierzy, co następuje:

1. Nazwisko i imię żołnierza, którego rodzina jest uprawniona do pomocy i zasiłku ....
....
2. R. K. U., do której żołnierz ewidencyjnie należy ....
3. Data zgłoszenia się żołnierza do służby ....
4. Miejsce zamieszkania żołnierza w chwili jego powołania (miejscowość, gmina, powiat) ....
....
5. Zawód cywilny żołnierza i jego stanowisko w tym zawodzie ....
6. Wysokość zarobków żołnierza z pracy najemnej lub wysokość uposażenia, wynagrodzenia ze stosunku służbowego (dzienny, tygodniowy, miesięczny) przed powołaniem do służby wojskowej ....
7. Wysokość dochodów żołnierza z innych źródeł (stałe uboczne zarobki, dochód z przedsiębiorstw handlowych lub przemysłowych, dochód z gruntu i t. p.) przed powołaniem do służby wojskowej ....
....
8. Czy żołnierz pobiera przez czas służby wojskowej płacę od pracodawcy lub otrzymuje inne dochody i w jakiej wysokości ....
9. Czy żołnierz prócz płacy pobierał przed powołaniem do służby wojskowej dla siebie lub dla swej rodziny świadczenia w naturze (mieszkanie, opał, światło, ordynaria, ubranie) i w jakim rozmiarze ....
....
10. Czy w czasie pełnienia przez żołnierza służby wojskowej rodzina jego korzysta ze świadczeń, wymienionych w pkt. 9) i w jakim rozmiarze ....
11. Czy żołnierz lub jego rodzina posiada majątek nieruchomy, gdzie, jaki i jakiej wartości ....
....
12. Czy żołnierz pobiera stałe zaopatrzenie emerytalne, inwalidzkie i t. p., skąd i w jakiej wysokości ....
....
13. Czy z pośród rodziny żołnierza powołano do służby wojskowej inne osoby żyjące we wspólnym gospodarstwie i które (nazwisko i imię powołanych) ....
14. Czy ktoś z członków rodziny żołnierza, żyjący we wspólnym gospodarstwie, korzysta z odroczenia służby wojskowej jako jedyny żywiciel rodziny ....
15. Do czyich rąk ma być zasiłek wypłacony ....

16. Wykaz członków rodziny ubiegających się o pomoc i zasiłek:

Nr. kol.	Nazwisko i imię	Stosunek pokrewieństwa	Wiek	Miejsce zamieszkania	Źródło utrzymania w chwili powołania żołnierza	Zawód i wysokość zarobku	Zaopatrzenie renty i ich wysokość	Czy zgłaszano już roszczenie o zasiłek i gdzie	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Podpis i adres osoby zgłaszającej roszczenie o zasiłek

Dnia .... 194 .... r.

....

....

Załącznik Nr 4

Miejscowość ....

Gmina ....

Powiat ....

Zgłoszenie roszczenia o pomoc i zasiłek przez zdemobilizowanego żołnierza.

Na podstawie § 9 rozporządzenia Ministra Administracji Publicznej wydanego w porozumieniu z Ministrami: Obrony Narodowej, Pracy i Opieki Społecznej oraz Skarbu z dnia 31 października 1945 r. (Dz.U.R.P. Nr 49, poz.277) zgłaszam pod odpowiedzialnością wynikającą z art. 26 i 27 dekretu z dnia 18 lipca 1945 r. o pomocy i zasiłkach dla rodzin żołnierzy Wojska Polskiego oraz dla zdemobilizowanych żołnierzy, co następuje:

1. Nazwisko i imię zdemobilizowanego żołnierza uprawnionego do pomocy i zasiłku ....
2. R. K. U. do której żołnierz ewidencyjnie należy ....
3. Data zwolnienia z wojska ....
4. Miejsce zamieszkania żołnierza (miejscowość, gmina powiat) ....
5. Zawód cywilny żołnierza i jego stanowisko w tym zawodzie ....
6. Czy żołnierz pracuje obecnie zarobkowo, a w razie stwierdzającym, jaka jest wysokość jego zarobków z pracy najemnej lub wysokość uposażenia lub wynagrodzenia (dziennie, tygodniowo, miesięcznie ....
7. Wysokość dochodu żołnierza z innych źródeł (stałe uboczne zarobki, dochód z przedsiębiorstw handlowych lub przemysłowych, dochód z gruntu i t. p.) ....
8. Czy żołnierz oprócz płacy pobiera świadczenia w naturze (mieszkanie, opał, światło, ordynaria, ubranie i t. p.) i w jakim rozmiarze ....
9. Czy żołnierz posiada majątek nieruchomy, gdzie, jaki i jakiej wartości ....
10. Czy żołnierz pobiera stałe zaopatrzenie emerytalne, inwalidzkie i t. p., skąd i w jakiej wysokości ....
11. Do czyich rąk ma być wypłacony zasiłek ....
12. Wykaz członków rodziny żołnierza ubiegającego się o zasiłek:

Nr kol.	Nazwisko i imię	Stosunek pokrewieństwa	Wiek	Miejsce zamieszkania	Źródło utrzymania	Zawód i wysokość zarobków	Zaopatrzenie renty i ich wysokość	Czy zgłaszano już roszczenie o pomoc i zasiłek	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Podpis i adres żołnierza zgłaszającego roszczenie o pomoc i zasiłek

Dnia .... 194 .... r.

....

....

Załącznik nr 5

...., dnia .... 194...... r.
(Nazwa jednostki organizacyjnej wojska)

Zaświadczenie

Zaświadczam, że .... syn ....
(imię i nazwisko żołnierza) (imiona rodziców)
powołany na dzień .... do odbycia ....
na podstawie art. .... ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 220) zgłosił się w jednostce w dniu .... i pełnił służbę do dnia dzisiejszego — został zwolniony w dniu .... *)

Pieczęć okrągła Podpis dowódcy

UWAGA: *) Niepotrzebne skreślić.

Załącznik nr 6

...., dnia .... 194...... r.
(Nazwa zarządu gminy wiejskiej lub miejskiej)

Do
Ob. ....
w ....

Na zgłoszenie z dnia ....

Na zasadzie § 12 rozporządzenia Ministra Administracji Publicznej, wydanego w porozumieniu z Ministrami: Obrony Narodowej, Pracy i Opieki Społecznej oraz Skarbu z dnia 31 października 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 277) Zarząd gminny (miejski) *) przyznaje osobom wymienionym niżej prawo do pomocy i zasiłków dla rodzin żołnierza — żołnierza zdemobilizowanego *).

Zasiłki będą wypłacane za czas od .... do ....
w .... w czasie .... w następującym wymiarze:
(miejsce wypłat) (data wypłaty)

1. Dla zdemobilizowanego żołnierza .... po złotych .... dziennie.
(nazwisko i imię)
2. Dla rodziny żołnierza ...., a mianowicie:
(nazwisko i imię)

Nr kol.	Nazwisko i imię członka rodziny	Stopień pokrewieństwa	Złotych dziennie	Uwagi
1	2	3	4	5

To jest łącznie za czas wymieniony wyżej złotych ....
Kwota ta będzie wypłacona na ręce następującym osobom spośród uprawnionych do zasiłków:
.... zł ....
.... zł ....
.... zł ....
(nazwisko i imiona)

Od powyższego orzeczenia co do wysokości wymiaru zasiłku przysługuje prawo odwołania do starosty powiatowego w ...., wojewody w ...., Ministra Administracji Publicznej *) w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszego orzeczenia.

Pieczęć Podpis przełożonego gminy

UWAGA: *) Niepotrzebne skreślić.

Załącznik nr 7

...., dnia .... 194...... r.
(Nazwa zarządu gminy wiejskiej lub miejskiej)

Lista wypłat zasiłków

Nr kol.	Nazwisko i imię żołnierza	Liczba osób uprawnionych do zasiłku	Miejsce zamieszkania	Data i nr orzeczenia przyznającego zasiłek	Dzienna norma zasiłku	Od którego dnia przyznano zasiłek	Za ile dni zasiłek ma być wypłacony	Kwota zasiłku do wypłaty	Pokwitowanie z odbioru *)
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Pieczęć Podpis przełożonego gminy

UWAGA: *) Pokwitowanie należy brać na jednym egzemplarzu listy w chwili wypłaty zasiłków.

c) zarządów miejskich miast Warszawy i Łodzi — do Ministra Administracji Publicznej.

§ 15. (1) W orzeczeniu, przyznającym prawo do pomocy i zasiłku należy wyszczególnić: dla jakich osób (zdemobilizowany żołnierz, członkowie rodziny żołnierza) pomoc i zasiłek zostały przyznane, według jakiej normy obliczono wysokość zasiłku i do czyich rąk zasiłek ma być wypłacony.

(2) Jeżeli w zgłoszeniu wskazano kilka osób uprawnionych do odbioru zasiłku, należy w orzeczeniu wymienić wszystkie te osoby, określając zarazem, jaka część zasiłku będzie wypłacana poszczególnym osobom.

(3) Jeżeli pomiędzy uprawnionymi do zasiłku członkami rodziny znajduje się żona sądownie rozłączona (separowana), wówczas przypadająca jej część zasiłku, nie przekraczająca wysokości orzeczonych wyrokiem sądowym alimentów, wypłacona jej będzie oddzielnie.

§ 16. Prawomocne orzeczenia o przyznaniu zasiłku zarządy gmin wpisują pod nazwiskiem żołnierza do listy wypłat zasiłków (załącznik Nr 7), którą sporządza się w trzech egzemplarzach.

§ 17. Wypłaty zasiłków dokonują zarządy gmin do rąk osoby wskazanej w zgłoszeniu bądź bezpośrednio, bądź też za pośrednictwem urzędu pocztowego.

§ 18. Dowody doręczenia kwot przechowywuje się w aktach zasiłkowych.

§ 19. (1) W czasie trwania uprawnienia do zasiłków zarządy gmin obowiązane są sprawdzać przed każdą wypłatą, czy warunki, które posłużyły do przyznania zasiłków w ustalonym wymiarze nie uległy zmianom.

(2) W przypadku stwierdzenia zmian warunków, które wpływają na zmianę wymiaru zasiłków, należy wydać nowe orzeczenie i doręczyć je zainteresowanym osobom.

§ 20. Przed każdą wypłatą zasiłków należy zażądać od stron złożenia pod odpowiedzialnością, wynikającą z art. 26 i 27, oświadczenia co do istnienia uprawnienia do pomocy i zasiłków w ustalonym wymiarze.

§ 21. (1) Zapotrzebowanie sum na wypłatę zasiłków zarządy gmin wiejskich i miast niewydzielonych z powiatowych związków samorządowych kierują do właściwych starostów powiatowych, zarządy miejskie miast wydzielonych z powiatowych związków samorządowych — do właściwych województw, a zarządy miejskie m. Warszawy i Łodzi — do Ministra Administracji Publicznej. Przy zapotrzebowaniu należy przesłać dwa egzemplarze listy wypłat zasiłków.

(2) Potrzebne sumy asygnują zarządom gmin te władze, do których są kierowane zapotrzebowania (ust. 1).

(3) Asygnowane kwoty podejmują przełożeni gmin lub upoważnione przez nich osoby.

§ 22. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 19 października 1945 r.

Minister Administracji Publicznej:
(—) Władysław Kiernik

Minister Obrony Narodowej:
(—) *Michał Żymierski*, Marszałek Polski

w/z. Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) *Feliks Mantel*

Minister Skarbu:
(—) Konstanty Dąbrowski

420.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SKARBU

z dnia 11 października 1945 r.

o zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 4 maja 1937 r. o obrocie solą.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 262 z dnia 29 października 1945 r.)

Na podstawie § 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o wprowadzeniu jednolitego monopolu sprzedaży soli na obszarze całej Rzeczypospolitej (Dz. U. R. P. Nr 117, poz. 1043) oraz na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przedsiębiorstwie „Polski Monopol Solny" (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 497) zarządzam, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 4 maja 1937 r. o obrocie solą (Dz. U. R. P. Nr 37, poz. 283) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. (1) Sól kuchenna wprowadzona do obrotu przez Polski Monopol Solny oraz sól przywożona z zagranicy podlega opłacie (należytości) monopolowej w wysokości, licząc od 1 kg:
1) od soli białej — 50 gr.
2) od soli szarej — 30 gr.
(2) Sól kąpielowa, bydlęca, rybacka, przemysłowa, solanka oraz sól wywożona za granicę jest wolna od opłaty monopolowej".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minster Skarbu:
(—) Konstanty Dąbrowski

421.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SKARBU

z dnia 16 października 1945 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu oraz Aprowizacji i Handlu w sprawie obniżenia podatku spożywczego od drożdży oraz ustalenia ceny drożdży.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 257 z dnia 23 października 1945 r.)

Na podstawie art. 57 ust. 1, 5 i 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży, oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 586), w brzmieniu art. 1 pkt 2 dekretu z dnia 2 sierpnia 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 185) zarządza si, co następuje:

§ 1. Określoną w art. 57 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 586) w brzmieniu dekretu z dnia 2 sierpnia 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 185) normalną wysokość podatku spożywczego od drożdży obniża się do 275 zł od 1 kg.

§ 2. Uchyla się rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 14 kwietnia 1945 r. w sprawie zniżonego podatku spożywczego od drożdży (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 84).

§ 3. Detaliczną cenę drożdży piekarnianych wraz z podatkiem spożywczym ustala się na 400 zł za 1 kg.

§ 4. 1) Sprzedawcom drożdży piekarnianych przysługuje rabat handlowy w wysokości 20% ceny detalicznej w tym: 5% dla hurtownika, 15% zaś dla detalisty.

2) Drożdżownie obowiązane są udzielać każdemu odbiorcy drożdży piekarnianych rabatu handlowego w pełnej wysokości 20% ceny detalicznej, hurtownicy zaś obowiązani są udzielać detalicznym sprzedawcom rabatu w wysokości 15% detalicznej ceny sprzedażnej drożdży piekarnianych.

§ 5. 1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

2) Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 10 sierpnia 1945 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu oraz Ministrem Aprowizacji i Handlu w sprawie cen drożdży (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 188).

Minister Skarbu:
(—) Konstanty Dąbrowski

w/z. Minister Przemysłu:
(—) Henryk Golański

Minister Aprowizacji i Handlu:
(—) Jerzy Sztachelski

422.
ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SKARBU
z dnia 17 października 1945 r.
o upoważnieniu urzędów celnych do orzekania w sprawach karnych skarbowych oraz o ustaleniu okręgów miejscowej właściwości tych urzędów.
(Przedr. z Dz. U. R. P. Nr 45 poz. 258 z dn. 23. 10. 1945 r.)

Na podstawie art. 220 prawa karnego skarbowego (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 84, poz. 581) zarządzam, co następuje:

§ 1. Do orzekania w I instancji w sprawach o przestępstwa karne skarbowe, polegające na naruszeniu przepisów prawa celnego w zakresie wprowadzania z zagranicy na polski obszar celny towarów podlegających opłacie monopolowej lub opodatkowaniu oraz na naruszeniu przepisów w zakresie ograniczeń przywozowych, wywozowych i przewozowych, upoważnia się niżej wymienione urzędy celne:

Siedziba urzędu celnego	Okręg miejscowej właściwości
Gdańsk	na obszar wszystkich miast portowo-morskich Rzeczypospolitej Polskiej oraz wszystkich powiatów przybrzeżno-morskich.
Katowice	na obszar województwa śląskiego wraz z obszarami Śląska wchodzącymi w skład ziem odzyskanych.
Kraków	na obszar województw: krakowskiego, lubelskiego, kieleckiego i rzeszowskiego.
Poznań	na obszar województw: poznańskiego, pomorskiego i gdańskiego łącznie z terenami wyzwolonymi, a położonymi na zachód od tych województw z wyjątkiem obszarów miast portowo-morskich i powiatów przybrzeżno-morskich.
Warszawa	na obszar m. st. Warszawy i województw warszawskiego, białostockiego, łódzkiego, tudzież wyzwolonych terenów Prus Wchodnich z wyłączeniem obszarów miast portowo-morskich i powiatów przybrzeżno-morskich.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 14 marca 1938 r. o upoważnieniu urzędów celnych do orzecznictwa w sprawach karnych skarbowych oraz ustaleniu okręgów ich terytorialnej właściwości (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 164).

Minister Skarbu:
(—) Konstanty Dąbrowski

423.
ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI
z dnia 12 października 1945 r.
o zniesieniu Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie.
(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 256, z dnia 23 października 1945 r.)

Na podstawie art. 1 dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 4 listopada 1944 r. o upoważnieniu do tworzenia sądów oraz zmiany ich okręgów, a ponadto do przenoszenia sędziów na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 58) zarządzam, co następuje:

§ 1. Znosi się Sąd Apelacyjny w Rzeszowie.

§ 2. Okręgi sądów okręgowych: w Jaśle z tymczasową siedzibą w Krośnie, Przemyślu i Rzeszowie włącza się do okręgu Sądu Apelacyjnego w Krakowie.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1946 r.

w/z. Minister Sprawiedliwości:
(—) Leon Chajn

424.
ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRZEMYSŁU oraz MINISTRA APROWIZACJI i HANDLU
z dnia 15 września 1945 r.
o zmianie rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu o egzaminach osób ubiegających się o uprawnienia do wykonywania zawodu mierniczego górniczego.
(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 214 z dnia 25 września 1945 r.)

Na podstawie art. 164 prawa górniczego ogłoszonego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 654) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 27 października 1933 r. o egzaminach osób, ubiegających się o uprawnienia do wykonywania zawodu mierniczego górniczego (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 709) wprowadza się zmiany następujące

§ 19 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 19. (1) Opłata egzaminacyjna wynosi:
a) dla kandydatów odpowiadających wymogom art. 160 i 161 prawa górniczego . . . . zl 1.000.—
b) dla kandydatów odpowiadających wymogom art. 162 ust. 1 prawa górniczego . . . . zl 1.500.—

i powinna być wniesiona do właściwego wyższego urzędu górniczego na rachunek Ministerstwa Przemysłu".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu:
(—) Hilary Minc

Minister Aprowizacji i Handlu:
(—) Jerzy Sztachelski

425.
ZARZĄDZENIE
MINISTRA APROWIZACJI I HANDLU
z dnia 4 października 1945 r.
w sprawie świadczeń wypieku chleba kontyngentowego.
(Przedruk z Dz. Świadczeń Rzecz. Nr 23, poz. 71 z dnia 6 listopada 1945 r.)

Na podstawie art. 2, 32, 46, 50 pkt. 3, art. 51, art. 53 p. 1, art. 66 pkt. 1 ustawy o świadczeniach rzeczowych

z dnia 30 marca 1939 roku (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 200) zarządza się co następuje:

§ 1. W celu zaopatrzenia ludności pracującej w pieczywo nakłada się na wszystkie osoby prowadzące piekarnie, znajdujące się na terenie Państwa, obowiązek powszechnych świadczeń rzeczowych w przedmiocie wypieku chleba kontygentowego.

§ 2. Piekarnie obowiązane są do wypieku chleba kontyngentowego pełnowartościowego, sklepy zaś rozdzielcze nie mają prawa przyjmowania innego niż pełnowartościowego chleba.

Pieczywem pełnowartościowym jest pieczywo dobrze wyrośnięte, dobrze wypieczone, pulchne, na przekroju porowate, bez zakalca, bez pustych przestrzeni pomiędzy skórką i ośrodkiem; pieczywo nie może zawierać ciał obcych, niewyrobionych części ciasta, nieroztartej soli, grudek mąki (§ 4 Rozp. Ministra Opieki Społecznej z dnia 18 lutego 1937 r. Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 171).

§ 3. Świadczenia wymienione w § 1 są odpłatne.

§ 4. Minister Aprowizacji i Handlu w drodze zarządzenia ustali normy wynagrodzenia za świadczenia z § 1, ceny chleba oraz zasady rozdziału wypieku pomiędzy piekarnie.

§ 5. Minister Aprowizacji i Handlu może uprawnienie wymienione w § 4 przekazać wojewodom.

§ 6. Kto przekracza przepisy niniejszego zarządzenia, podlega ukaraniu z mocy art. 92 ustawy z dnia 30 marca 1939 r. o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych (Dz. Ust. R. P. Nr 30, poz. 200).

Nadto na mocy art. 50 cytowanej wyżej ustawy piekarnie mogą być przejęte pod zarząd przymusowy.

§ 7. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Aprowizacji i Handlu:
(—) Dr J. Sztachelski

426.

ZARZĄDZENIE
MINISTRA APROWIZACJI I HANDLU

z dnia 13 października 1945 r.

o obowiązku tuczenia trzody chlewnej przez zarządy stołówek.

(Przedruk z Dz. Świadczeń Rzecz. Nr 23, poz. 70 z dnia 6 listopada 1945 r.)

Na podstawie art. 1, pkt. 3, art. 33, art. 34 ust. 1 pkt. 3, art. 50 pkt. 3 ustawy z dnia 30. marca 1939 r. o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 200) zarządza się co następuje:

§ 1. Zarządy stołówek, korzystające z przydziału żywności z Ministerstwa Aprowizacji i Handlu (przez wydziały aprowizacji i handlu urzędów wojewódzkich, wydziały zaopatrzenia miast wydzielonych lub referaty aprowizacji i handlu starostw) obowiązane są zorganizować tucz trzody chlewnej.

§ 2. Minimalna ilość sztuk trzody chlewnej, tuczonej stale przez zarząd stołówek, uzależniona jest od ilości osób korzystających ze stołówki.

Normy obowiązujące są następujące:

stołówki kat. I	od 0 — 25	stołowników	są zwolnione z obowiązku tuczenia trzody chlewnej,
stołówki kat. II	od 26 — 50	„	są zobowiązane do tuczenia 1 szt.
stołówki kat. III	od 51 — 100	„	„ „ „ „ 2 „
stołówki kat. IV	od 101 — 200	„	„ „ „ „ 3 „
stołówki kat. V	od 201 wzwyż	„	„ „ „ „ 4 „

§ 3. W ciągu jednego miesiąca od wejścia w życie niniejszego zarządzenia zarządy stołówek winne postawić na tucz przynajmniej taką ilość sztuk trzody chlewnej, jaką przewiduje § 2.

§ 4. Zarządy stołówek lub komisje wyłonione spośród osób korzystających ze stołówek dopilnują, ażeby w ciągu jednego roku zostało utuczonych przynajmniej tyle sztuk trzody chlewnej, ile przewiduje § 2 i ażeby ubijane sztuki były zużyte wyłącznie na zaprowiantowanie stołówek.

§ 5. Instytucje, przy których istnieją stołówki, zobowiązane są do zaopatrzenia tych stołówek w prosięta we własnym zakresie bez pomocy wydziałów aprowizacji i handlu urzędów wojewódzkich, wydziałów zaopatrywania miast wydzielonych lub referatów aprowizacji i handlu starostw.

§ 6. Ministerstwo Aprowizacji i Handlu (przez wydziały aprowizacji i handlu urzędów wojewódzkich, wydziały zaopatrywania miast wydzielonych, lub referaty aprowizacji i handlu starostw) przydzieli stołówkom po cenach sztywnych paszę treściwą (otręby jęczmienne lub żytne) w ilości 60 kg na sztukę miesięcznie, jako dodatek do paszy przy tuczeniu trzody chlewnej.

§ 7. Ministerstwo Aprowizacji i Handlu przyznawać będzie premie kierownikom stołówek i pracownikom, którzy obsługiwać będą tuczącą się trzodę chlewną.

Premie przyznawane będą:

a) za postawienie na tucz większej ilości sztuk, niż jest przewidziane w § 2,

b) za wytuczenie w ciągu roku większej ilości sztuk, niż przewiduje § 4.

Premie przydzielane będą na wniosek zarządów stołówek, zaopiniowany przez władze właściwe.

§ 8. Podstawową paszą przy tuczeniu trzody chlewnej są odpadki z kuchni stołówek, do których to odpadków dodawane są otręby (§ 6).

§ 9. Minimalna waga tucznika nadającego się na ubój winna wynosić 100 kg wagi żywej; sztuk mniejszych ubijać nie wolno bez uzasadnionej przyczyny, stwierdzonej przez lekarza weterynarii.

§ 10. Zarządy stołówek, które nie będą w możności zorganizowania tuczu trzody chlewnej lub nie będą w stanie zachować norm przewidzianych w § 2, mogą uzyskać zwolnienie przez wydział aprowizacji i handlu urzędu wojewódzkiego lub wydział zaopatrywania miasta wydzielonego.

§ 11. Referaty aprowizacji i handlu starostw i wydziały zaopatrywania miast wydzielonych sporządzą wykazy wszystkich stołówek, znajdujących się na terenie powiatów lub miast wydzielonych, z podaniem ilości stołowników, ilości sztuk trzody chlewnej, postawionej na opas (według wzoru Nr 1). Referaty aprowizacji i handlu starostw i wydziały zaopatrywania prześlą wykazy te do wydziału aprowizacji i handlu urzędu wojewódzkiego w terminie jednego miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszego zarządzenia.

§ 12. Wydziały aprowizacji i handlu urzędów wojewódzkich sporządzą zestawienia (według wzoru Nr 2) z ilością wszystkich stołówek, znajdujących się na terenie województw z podaniem ilości stołowników i ilości sztuk trzody chlewnej postawionej na opas i prześlą zestawienia Ministerstwu Aprowizacji i Handlu.

§ 13. Wydziały aprowizacji i handlu urzędów wojewódzkich i wydziały zaopatrywania miast wydzielonych prześlą do Ministerstwa Aprowizacji i Handlu po upływie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego zarządzenia wykazy stołówek, które korzystają z ulg, przewidzianych w § 11 (wzór — załącznik Nr 3).

§ 14. Stołówkom, które nie zastosują się do przepisów niniejszego zarządzenia będzie wstrzymany przydział produktów żywnościowych dla stołówki przez Ministerstwo Aprowizacji i Handlu lub wydziały aprowizacji i handlu urzędów wojewódzkich, wydziały zaopatrywania miast wydzielonych i referaty aprowizacji i handlu starostw.

§ 15. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Aprowizacji i Handlu:
(—) Dr J. Sztachelski

Wzór nr 1

W Y K A Z

stołówek znajdujących się na terenie

Powiat .... Województwo ....

L. p.	Nazwa stołówki	Stołówka prowadzona dla	Ilość stołowników	Kat. wg. § 2	Ilość sztuk postawionych na opas	U W A G I
	Razem					

Wzór nr 2

Z E S T A W I E N I E

ilości stołówek według kategorii znajdujących się na terenie

Województwo ....

L. p.	Nazwa powiatu	Kat. I			Kat. II			Kat. III			Kat. IV			Kat. V			Razem			Uwagi
		Ilość stołówek	Ilość stołowników	Ilość sztuk postaw. na opas	Ilość stołówek	Ilość stołowników	Ilość sztuk postaw. na opas	Ilość stołówek	Ilość stołowników	Ilość sztuk postaw. na opas	Ilość stołówek	Ilość stołowników	Ilość sztuk postaw. na opas	Ilość stołówek	Ilość stołowników	Ilość sztuk postaw. na opas	Ilość stołówek	Ilość stołowników	Ilość sztuk postaw. na opas	
	RAZEM																			

Wzór nr 3

WYKAZ

stołówek, korzystających z ulg, przewidzianych w § 10

Województwo..................

L. p.	Powiat	Miejscowość	Nazwa stołówki	Stołówka prowadzona dla	Ilość stołowników	Kategoria	Ilość sztuk postawionych na opas	Powód zwolnienia
Razem								

427.

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ W POROZUMIENIU Z MINISTRAMI: OBRONY NARODOWEJ, SKARBU I ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

z dnia 19 października 1945 r.

w sprawie wykonania ustawy z dnia 23 lipca 1945 r. o zasiłkach i pomocy dla osób pozostałych po uczestnikach ruchu podziemnego i partyzanckiego, poległych w walce o wyzwolenie Polski spod najazdu hitlerowskiego.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 263 z dnia 29 października 1945 r.)

Na podstawie art. 10 i art. 11 ustawy z dnia 23 lipca 1945 r. o zasiłkach i pomocy dla osób pozostałych po uczestnikach ruchu podziemnego i partyzanckiego, poległych w walce o wyzwolenie Polski spod najazdu hitlerowskiego (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołane w rozporządzeniu niniejszym artykuły bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 23 lipca 1945 r. o zasiłkach i pomocy dla osób pozostałych po uczestnikach ruchu podziemnego i partyzanckiego, poległych w walce o wyzwolenie Polski spod najazdu hitlerowskiego.

Do art. 4.

§ 2. (1) Zasiłki pieniężne wypłacają urzędy skarbowe na podstawie dowodów uprawnienia, wydanych przez komisję kwalifikacyjną przy powiatowej (miejskiej) radzie narodowej.

(2) Zasiłki wypłaca się 1 dnia każdego miesiąca z góry za ten miesiąc.

(3) Zasiłki wypłaca się od 1 dnia miesiąca, w którym zgłoszono roszczenie.

Do art. 5.

§ 3. (1) Komisja kwalifikacyjna przy powiatowej radzie narodowej czuwa nad wykonaniem przepisu art. 5 ust. 1.

(2) O zawieszeniu prawa do zasiłków (art. 5 ust. 1) i o zwrocie kwot nienależnie pobranych (art. 5 ust. 2) orzeka komisja kwalifikacyjna przy wojewódzkiej radzie narodowej.

Do art. 7.

§ 4. Dokumentem stwierdzającym prawo do uzyskania zasiłków i pomocy lub tylko pomocy jest dowód uprawnienia, wydany przez komisję kwalifikacyjną przy powiatowej (miejskiej) radzie narodowej.

§ 5. Ubezpieczalnie społeczne udzielają osobom uprawnionym (art. 1) pomocy w tym samym zakresie co ubezpieczonym, lecz bez ograniczenia co do czasu.

§ 6. W razie zbiegu uprawnień do pomocy leczniczej na podstawie art. 7 pkt c) z uprawnieniami z tytułu ubezpieczenia na wypadek choroby ubezpieczalnia udzieli świadczeń na własny rachunek przez czas przewidziany w ustawie o ubezpieczeniu społecznym, po wyczerpaniu zaś tego okresu — na rachunek Skarbu Państwa.

§ 7. Rozrachunki ze Skarbem Państwa z tytułu udzielonej przez ubezpieczalnie społeczne pomocy leczniczej odbywają się na zasadach i w trybie, określonym dla rozrachunków za leczenie inwalidów wojennych.

Rozrachunki te nie obejmują kosztów leczenia w szpitalach państwowych i samorządowych, których ubezpieczalnia nie pokrywa, chociażby uprawniony skierowany był do szpitala przez lekarza ubezpieczalni.

Do art. 8.

§ 8. (1) Komisje kwalifikacyjne przy powiatowych radach narodowych składają się z przewodniczącego, którym jest referent opieki społecznej w starostwie, jako przedstawiciel starosty, oraz 2 członków, wybranych przez powiatową radę narodową.

(2) Komisje kwalifikacyjne przy miejskich radach narodowych miast wydzielonych z powiatów składają się z przewodniczącego, którym jest referent opieki społecznej w zarządzie miejskim, jako przedstawiciel prezydenta miasta, oraz 2 członków wybranych przez miejską radę narodową.

§ 9. Komisje kwalifikacyjne przy wojewódzkich radach narodowych składają się z przewodniczącego, którym jest naczelnik wydziału opieki społecznej w urzędzie wojewódzkim (w Warszawie i Łodzi w zarządzie miejskim), jako przedstawiciel wojewody (w Warszawie i Łodzi — prezydenta miasta), oraz 4 członków, wybranych przez wojewódzką radę narodową (w Warszawie i Łodzi — miejską radę narodową).

§ 10. (1) Postępowanie przed komisjami kwalifikacyjnymi toczy się według przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341), ze zmianami wynikającymi z ustawy z dnia 23 lipca 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 180) oraz niniejszego rozporządzenia.

(2) Czynności kancelaryjne komisji kwalifikacyjnych wykonywują biura właściwych rad narodowych.

§ 11. Przewodniczący komisji kwalifikacyjnej zwołuje posiedzenia, kieruje tokiem prac komisji i czuwa nad wykonaniem jej postanowień.

§ 12. Roszczenia o zasiłki i pomoc dla osób uprawnionych (art. 2) zgłasza się do komisji kwalifikacyjnej przy właściwej powiatowej (miejskiej) radzie narodowej.

§ 13. (1) Podanie o zasiłki i pomoc z powołaniem się na odpowiednie dowody powinno zawierać wskazanie, do jakiej organizacji należała osoba poległa w walce o wyzwolenie Polski spod najazdu hitlerowskiego, kiedy i w jakich okolicznościach osoba ta poległa oraz w jakim stosunku do poległego znajduje się zgłaszający roszczenie.

(2) Stosunek do poległego osoba zgłaszająca roszczenie powinna udowodnić:

1) żona — wyciągiem z aktu ślubu albo zeznaniem co najmniej 2 świadków stwierdzającym, że pozostawała ona z poległym w trwałym związku, który z uwagi na towarzyszące okoliczności uzasadnia uznanie jej za uprawnioną na podstawie art. 2 pkt a),
2) dziecko ślubne — wyciągiem z aktu urodzenia,
3) dziecko nieślubne — wyciągiem z aktu urodzenia, orzeczeniem sądu lub dokumentem publicznym, stwierdzającym ojcostwo poległego albo obowiązek utrzymania dziecka,
4) dziecko uprawnione, uznane lub przysposobione — wyciągiem z aktu stanu cywilnego, stwierdzającego uprawnienie, uznanie lub przysposobienie, albo prawomocnym orzeczeniem sądowym,

5) pasierb — wyciągiem z aktu urodzenia i wyciągiem z metryki ślubu, zawartego między matką lub ojcem a uczestnikiem ruchu podziemnego lub partyzanckiego,

6) inne osoby niezdolne do pracy, które pozostawały na wyłącznym utrzymaniu uczestnika ruchu podziemnego lub partyzanckiego — zeznaniami co najmniej 2 świadków, stwierdzającymi, że osoby te pozostawały na wyłącznym utrzymaniu poległego, a stan ten, stosownie do towarzyszących okoliczności, miał być trwały.

(3) W razie niemożności dostarczenia właściwych dokumentów (ust. 2 pkt 1—5) w chwili składania podania postępowanie ulega zawieszeniu, o czym należy powiadomić stronę z odpowiednim pouczeniem.

§ 14. (1) Roszczenie o zasiłki i pomoc winno być zgłoszone pod rygorem utraty prawa do tych świadczeń przed dniem 31 grudnia 1946 r. albo w ciągu 6-ciu miesięcy od dnia powzięcia wiadomości przez osobę zainteresowaną o śmierci uczestnika ruchu podziemnego lub partyzanckiego, nie później jednak niż do dnia 31 grudnia 1947 r.

(2) Osoby, które przed dniem 31 grudnia 1947 r. w okresie swej małoletności zgłosiły prawo do zasiłków i pomocy, mogą po ukończeniu 18 lat życia zgłaszać po dniu 31 grudnia 1947 r. roszczenia oparte na tej zasadzie, iż kształcą się w szkołach średnich, wyższych lub zawodowych.

§ 15. Komisja kwalifikacyjna przy powiatowej radzie narodowej przeprowadza dochodzenia w przedmiocie wniesionego podania i przesyła jego wyniki wraz z aktami komisji kwalifikacyjnej przy wojewódzkiej radzie narodowej ze swoim wnioskiem o przyznanie albo odrzucenie roszczenia.

§ 16. Komisja kwalifikacyjna przy wojewódzkiej radzie narodowej rozpoznaje sprawę na rozprawie, na którą wzywa się wnoszącego roszczenie. Nieprzybycie jego na posiedzenie nie wstrzymuje rozpoznania sprawy.

§ 17. Jeżeli w czasie orzekania osoba uprawniona ma środki zapewniające jej egzystencję, należy przyznać jej prawo do zasiłków i pomocy z równoczesnym zawieszeniem prawa do pobierania zasiłków.

§ 18. (1) Orzeczenia komisji kwalifikacyjnej przy wojewódzkiej radzie narodowej doręcza się stronie w odpisie za pokwitowaniem z pouczeniem co do trybu zaskarżenia i miejsca odbioru dowodu uprawnienia.

(2) Jeżeli na podstawie takiego orzeczenia służy prawo do zasiłków, przesyła się niezwłocznie odpis orzeczenia także właściwej władzy skarbowej.

§ 19. Odwołanie od orzeczenia komisji kwalifikacyjnej przy wojewódzkiej radzie narodowej wnosi się na ręce przewodniczącego komisji kwalifikacyjnej przy wojewódzkiej radzie narodowej, który przesyła je niezwłocznie głównej komisji kwalifikacyjnej wraz z aktami sprawy.

§ 20. (1) Komisja kwalifikacyjna przy wojewódzkiej radzie narodowej przesyła komisji kwalifikacyjnej przy powiatowej radzie narodowej odpisy swych orzeczeń po ich uprawomocnieniu się.

(2) Komisja kwalifikacyjna przy powiatowej radzie narodowej prowadzi ewidencję osób, które uzyskały prawo do zasiłków i pomocy oraz wydaje im dowody uprawnienia według wzoru zawartego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 21. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

w/z Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) Feliks Mantel

Minister Obrony Narodowej:
(—) Michał Żymierski, Marszałek Polski

Minister Administracji Publicznej:
(—) Władysław Kiernik

Minister Skarbu:
(—) Konstanty Dąbrowski

Załącznik do rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 19 października 1945 r. (poz. 263).

Dowód uprawnienia Nr ....

Na podstawie art. 2 i 4 ustawy z dnia 23 lipca 1945 r. o zasiłkach i pomocy dla osób pozostałych po uczestnikach ruchu podziemnego i partyzanckiego, poległych w walce o wyzwolenie Polski spod najazdu hitlerowskiego (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 180)

Komisja Kwalifikacyjna przy Powiatowej Radzie Narodowej w ....

stwierdza, że:
nazwisko .... imię ....
urodzony(a) dnia .... roku .... w ....
zamieszkały(a) .... z zawodu ....
poczynając od dnia .... do .... ma prawo do:

a) pobierania zasiłku w wysokości .... % uposażenia urzędnika państwowego X grupy uposażeniowej oraz
b) pomocy przewidzianej w art. 7 ustawy z dnia 23 lipca 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 180).

Prawo do pobierania zasiłków ulega zawieszeniu z uwagi na stan majątkowy uprawnionego*).

Miejsce i data wystawienia ....

Pieczęć starostwa:

Przewodniczący ....
Członkowie: 1) ....
2) ....
3) ....
4) ....

*) Niepotrzebne skreślić.

428.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA OŚWIATY

z dnia 25 października 1945 r.

w sprawie ustalenia właściwości delegatów do spraw młodzieży szkół wyższych.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 264 z dnia 29 października 1945 r.)

Na podstawie art. 3 dekretu z dnia 16 października 1945 r. o ustanowieniu delegatów do spraw młodzieży szkół wyższych (Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 260) zarządzam, co następuje:

§ 1. Delegatom do spraw młodzieży szkół wyższych przekazuje się:

1. zatwierdzanie wniosków rad wydziałowych: a) w sprawach przyznawania stypendiów, przewidzianych w ustawie z dnia 18 marca 1933 r. o państwowych stypendiach oraz innych formach pomocy dla młodzieży szkół wyższych (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 207), b) w sprawach utraty stypendiów w przypadkach, przewidzianych w art. 7 ust. 1 pkt c, d i e tejże ustawy,
2. kompetencje Ministra Oświaty oraz władz akademickich, przewidziane w art. 25 ustawy z dnia 15 marca 1933 r. o szkołach akademickich (Dz. U.

R. P. z 1938 r. Nr 1, poz. 6), o ile kompetencje te dotyczą domów akademickich lub też innych urządzeń, przeznaczonych dla młodzieży szkół wyższych.

§ 2. Delegaci do spraw młodzieży szkół wyższych czuwają nad pomyślnym układem warunków życiowych tej młodzieży oraz sprawują opiekę materialną nad stowarzyszeniami akademickimi.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Oświaty:
(—) Czesław Wycech

429.

UCHWAŁA
RADY MINISTRÓW

z dnia 12 czerwca 1945 r.

o zatwierdzeniu Statutu Organizacyjnego Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

(Przedruk z Monitora Polski Nr 37, poz. 88, z dnia 23 Października 1945 r.)

§ 1. Zatwierdza się załączony do uchwały niniejszej Statut Organizacyjny Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

§ 2. Wykonanie uchwały niniejszej porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

§ 3. Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą Statut Organizacyjny Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, zatwierdzony uchwałą Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. (Monitor Polski Nr 146, poz. 183).

Prezes Rady Ministrów:
(—) Edward Osóbka-Morawski
w/z Ministra Pracy i Opieki Społecznej:
(—) Edmund Giebartowski

Załącznik do Uchwały Rady Ministrów z dnia 12 czerwca 1945 r.

STATUT ORGANIZACYJNY
Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

§ 1. Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej dzieli się na 4 Departamenty. I. Ogólny, II. Pracy, III. Ubezpieczeń Społecznych i IV. Opieki Społecznej.

§ 2. Departament Ogólny obejmuje sprawy, związane z ogólnym kierownictwem Ministerstwa, władz i urzędów podległych, sprawy osobowe funkcjonariuszów Ministerstwa i podległych mu władz, urzędów i instytucyj, sprawy Sekretariatu Osobistego Ministra oraz sprawy związane z budżetowo-gospodarczą obsługą Ministerstwa i urzędów podległych, sprawy prasowe, bibliotek, wydawnictw, Składnicy Akt i Kancelarii Ministerstwa.

§ 3. Departament Ogólny składa się z 5 Wydziałów: I Prezydialnego, II. Personalnego, III. Prawnego, IV. Budżetowo-Gospodarczego, V. Ekonomiczno-Statystycznego.

§ 4. Departament Pracy obejmuje sprawy związane z zagadnieniami ustroju i ochrony pracy we wszystkich jej dziedzinach, sprawy inspekcji pracy, układów zbiorowych pracy, ruchu zawodowego oraz sprawy zatrudnienia.

§ 5. Departament Pracy składa się z 5 Wydziałów: I. Ochrony Pracy, II. Inspekcji Pracy, III. Płac i Zbiorowych Układów Pracy, IV. Zatrudnienia, V. Normatywno-Prawnego i Samodzielnego Referatu Ruchu Zawodowego.

§ 6. Departament Ubezpieczeń Społecznych obejmuje sprawy ubezpieczeń społecznych na wypadek choroby i macierzyństwa, niezdolności do zarobkowania, oraz na wypadek braku pracy.

§ 7. Departament Ubezpieczeń Społecznych składa się z 3 Wydziałów: I. Kontroli i Nadzoru, II. Orzecznictwa, III. Normatywno-Prawnego.

§ 8. Departament Opieki Społecznej obejmuje sprawy opieki społecznej nad dorosłymi, dziećmi i młodzieżą, sprawy opieki nad osobami, względem których Państwo ma specjalne obowiązki z tytułu publicznego, zwłaszcza nad inwalidami wojennymi, sprawy profilaktyki w zakresie opieki społecznej oraz sprawy samopomocy społecznej.

§ 9. Departament Opieki Społecznej składa się z 4 Wydziałów: I. Organizacyjnego, II. Nadzoru i Polityki Opiekuńczej, III. Spraw Inwalidzkich i IV. Normatywno-Prawnego.

§ 10. Minister Pracy i Opieki Społecznej ustali szczegółowy regulamin i podział czynności Ministerstwa.

430.

ZARZĄDZENIE
MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 8 października 1945 r.

w sprawie zatwierdzenia taryfy składek za ubezpieczenie od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych w rolnictwie i leśnictwie.

(Przedruk z Monitora Polski Nr 38, poz. 90 z dnia 26 października 1945 r.)

Na podstawie art. 221 ust. (4) ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396), § 12 ust. (2) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1933 r. w sprawie ubezpieczenia od wypadków drobnych producentów rolnych i ich rodzin na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego oraz górnośląskiej części województwa śląskiego (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 793), i stosownie do § 6 ust. (1) rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 26 lipca 1938 r. w sprawie dokonywania zgłoszeń przez pracodawców rolnych, sposobu ryczałtowania i uiszczania składek za ubezpieczenie od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych oraz o zasadach obliczania wysokości tych składek (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 459), zatwierdzam uchwałę Komisarza Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, działającego w charakterze Rady Zakładu z dnia 29 września 1945 r. — wprowadzającą taryfę składek za ubezpieczenie od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych w rolnictwie i leśnictwie na okres od 1 stycznia do 31 grudnia 1945 r.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) Jan Stańczyk

431.

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Nr. Wojsk. IV.-3/4/4070/45.

Katowice, dnia 23 października 1945 r.

OKÓLNIK

W sprawie opieki nad zdemobilizowanymi żołnierzami.

Ob. Ob. Starostowie powiatowi i Prezydenci miast wszyscy.

Na odbytej w dniu 19 b. m. w tut. Urzędzie Wojewódzkim konferencji przedstawicieli władz państwowych, wojskowych i cywilnych wszystkich resortów, partyj politycznych oraz stowarzyszeń i organizacyj społecznych, postanowiono:

I. prowadzenie akcji pomocy zdemobilizowanym żołnierzom, pozostawić w ręku Towarzystwa Przyjaciół Żołnierza, do którego dokooptowano delegatów poszczególnych władz państwowych, samorządowych, organizacyj politycznych i stowarzyszeń, w charakterze Komisji Porozumiewawczej i Komitetu Wykonawczego,

II. przystąpić z całą energją do natychmiastowego realizowania dalszych uchwał konferencji przez:

1) utworzenie sieci punktów informacyjno-kontrolnych na większych stacjach kolejowych, których zadaniem będzie: kontrola dokumentów demobilizacyjnych, kierowanie zdemobilizacyjnych zależnie od wynikających potrzeb do dalszych właściwych placówek, oraz wydawanie przejezdnym żołnierzom i członkom ich rodzin posiłków,

2) zorganizowanie punktów wypoczynkowych, dla zatrzymujących się przez kilka dni, dla załatwienia różnych formalności jak n. p. poszukiwanie rodzin, pracy i t. p.

W punktach wypoczynkowych winni znaleźć zdemobilizowani żołnierze: całodzienny posiłek, nocleg, pomoc lekarską, w razie potrzeby, możność wykąpania się, zmiany bielizny i t. d.,

3) skierowywanie zdemobilizowanych do pracy, zależnie od ich kwalifikacji, względnie osiedlenie na roli, w powiatach zachodnich tut. Województwa.

Celem uniknięcia dwutorowości oraz zapobieżenia stałym wędrówkom zdemobilizowanych żołnierzy z miejsca na miejsce w poszukiwaniu pracy, wszelkie skierowywanie porucza się Okręgowej Komisji Związków Zawodowych w Katowicach, jeśli chodzi o zapośredniczenie w zatrudnieniu w zakładach przemysłowych, urzędach i handlu.

Dla usprawnienia akcji zatrudnienia zdemobilizowanych, O. K. Z. Z. będzie prowadził odpowiednią kartotekę wolnych stanowisk,

4) utworzenie przy Zarządzie Okręgu Tow. Przyjaciół Żołnierza w Katowicach przy współpracy P. C. K. i P. U. R. centralnego punktu poszukiwań osób zaginionych.

Zadaniem wspomnianego punktu, będzie prowadzenie dokładnej kartoteki osób zaginionych i poszukujących się, oraz podawanie adresów poszukujących się za pośrednictwem prasy i radia.

Zainteresowane osoby winny zatem zwracać się osobiście lub korespondencyjnie w powyższej sprawie do Zarządu Okr. T. P. Z. w Katowicach, ul. 3-go Maja 30.

5) udzielanie bezpłatnej pomocy lekarskiej za pośrednictwem wyznaczonych przez Wydział Zdrowia Urzędu Wojewódzkiego lekarzy, ordynujących we wszystkich powiatowych miastach województwa oraz zapewnienie zdemobilizowanym zgodnie z dekretem z dnia 18 sierpnia 1945 r. Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 202 bezpłatnej pomocy w zakładach państwowych, samorządowych i ubezpieczalniach społecznych,

6) udzielanie wszelkiego rodzaju porad prawnych, których realizację porucza się Izbie Adwokackiej w Katowicach,

7) usprawnienie transportów zdemobilizowanych żołnierzy i ich rodzin, którą to sprawą zajmie się D. O. K. P. Katowice w porozumieniu z sąsiednimi Dyrekcjami i T. P. Z.

III. Jako organ rewizyjno-kontrolny wyznacza się specjalną komisję, składającą się z delegata Urzędu Wojewódzkiego Śląsko-Dąbrowskiego (Wydział Budżetowo-Gospodarczy) oraz przedstawicieli partyj politycznych: P. P. R., P. P. S., Str. Dem., Str. Lud.

Członkowie Komisji rewizyjno-kontrolnej upoważnieni są do wglądu i badania wszelkich przejawów działalności T. P. Z. oraz instytucyj państwowych i społecznych współpracujących w akcji opieki nad zdemobilizowanymi.

Wszelkie spostrzeżenia i usterki wynikłe w toku przeprowadzanych kontroli ksiąg i działalności Koła Opieki nad zdemobilizowanymi przy T. P. Z., Komisja rewizyjna winna mi przedstawiać niezwłocznie po dokonanych czynnościach rewizyjnych za pośrednictwem urzędnika Wydziału Budżetowo-Gospodarczego Urzędu Wojewódzkiego wchodzącego w skład Komisji Rewizyjnej.

IV. Zgodnie z § 9 i 10 dekretu z dnia 10 sierpnia 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 187) wszystkie urzędy, instytucje, przedsiębiorstwa i zakłady państwowe, samorządowe i prywatne obowiązane są przyjąć zdemobilizowanych żołnierzy w ilości do 5% swego ogólnego stanu osobowego, odpowiednio do posiadanych przez nich kwalifikacji, a przy przyjmowaniu pracowników wogóle, dać pierwszeństwo przy równych kwalifikacjach zdemobilizowanym żołnierzom.

Ponadto wszystkie wymienione wyżej władze, przedsiębiorstwa i zakłady, obowiązane są w ciągu jednego miesiąca od dnia zgłoszenia się, zdemobilizowanych byłych swych pracowników dostarczyć im odpowiedniej pracy na stanowiskach nie niższych od zajmowanych przez nich przed wcieleniem do wojska.

W związku z powyższem oraz z uwagi na treść punktu II/3 niniejszego zarządzenia, wszystkie wymienione wyżej władze, przedsiębiorstwa, zakłady i instytucje, przedłożą nie później niż do dnia 31 października 1945 r. Wydziałowi Wojskowemu Urzędu Wojewódzkiego wykazy ilościowe wolnych stanowisk.

W wykazach tych, przesyłanych w dwu egzemplarzach, należy wyszczególnić:

a) pełną nazwę i adres władzy, przedsiębiorstwa, zakładu względnie instytucji,
b) ilość wolnych stanowisk z podziałem na specjalności (zawody),
c) możliwości kwaterunkowe,
d) specjalne wymagania.

Wszystkie podległe mi powiatowe władze administracji ogólnej przystąpią natychmiast po otrzymaniu niniejszego zarządzenia do zorganizowania na administrowanych przez siebie terenach akcji opieki nad zdemobilizowanymi w duchu niniejszych wytycznych, czyniąc to w porozumieniu z lokalnymi Zarządami Kół Tow. Przyj. Żołnierza, Komendantami R. K. U. oraz partjami polit. i stowarzyszeniami, jak również władzami niezespolonymi i samorządowymi.

Równocześnie nadmieniam, że obowiązek udzielania pomocy zdemobilizowanym ciąży również na gminach, a to w myśl postanowień art. 20 i 21 dekretu z dnia 18 lipca br. o pomocy i zasiłkach dla rodzin żołnierzy W. P. oraz zdemobilizowanych żołnierzy (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 202).

Ob. Ob. Starostowie, *jako osobiście odpowiedzialni* za kierownictwo tą akcją, zainicjują ją na terenie podległych Sobie gmin i dopilnują by opieka nad zdemobilizowanymi, jako jedno z najaktualniejszych zagadnień znalazła jak najszerszy oddźwięk i zrozumienie w społeczeństwie.

Podkreślam przy tym, że winna ona nosić charakter manifestacji społecznej, a nie charytatywnej.

Raz jeszcze przypominam, że wszystkich odnoszących się bez należytego zrozumienia do powyższej sprawy, będę pociągał do odpowiedzialności służbowej.

Sprawozdania miesięczne z przebiegu akcji pomocy zdemobilizowanym należy przedkładać zgodnie z moim zarządzeniem z dnia 13 bm. Nr. Wojsk. IV. 3/4/3779/45 w terminie do dnia 25 każdego miesiąca, w dwuch równobrzmiących egzemplarzach, Wydziałowi Wojs. tutejszego Urzędu Wojewódzkiego.

W końcu nadmieniam, że zarządzenie niniejsze otrzymują do wiadomości wszystkie władze, urzędy, zakłady, partie polityczne i organizacje społeczne, celem zrealizowania, każde w swoim zakresie działania, wynikającym z ustalonych w powyższych punktach postulatów.

Wice-Wojewoda:
(—) *Ziętek*, płk.

432.

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Wydział Wojskowy

Nr Wojsk. 4010/45 Katowice, dn. 25 października 1945 r.

OKÓLNIK

W sprawie zakwaterowania wojska w czasie pokoju.

Do *Obyw. Starosty pow. — wszyscy*
Obyw. Prezydenta miasta w Bytomiu, Chorzowie, Gliwicach, Opolu, Katowicach, Sosnowcu i Zabrzu,
Obyw. Dyrektora Tymczasowego Zarządu Państwowego w Katowicach.

W załączeniu przesyła Urząd Wojewódzki Instrukcję o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju dotyczącą dzierżawy przez wojsko budynków cywilnych, zwrotu należności, za prąd elektryczny, gaz, wodę i t. d.

We własnym interesie oraz w interesie osób cywilnych powinni Obyw. jaknajspieszniej przedłożyć Szefostwu Rejonowego Zarządu Kwaterunkowo-Budowlanemu w Katowicach, projekt umów z poszczególnymi jednostkami wojskowymi do zatwierdzenia i podpisania.

Za Wojewodę:
(—) *Dr. Skulicz,* Naczelnik Wydziału Wojskowego

Załącznik do Nr. Wojsk. 4010/45 z dnia 25 października 1945 r.

INSTRUKCJA
o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju.

1. Obowiązek zakwaterowania jednostek i urzędów wojskowych na terenie danego rejonu, spoczywa na Rejonowych Zarządach Kwaterunkowo-Budowlanych. Norma zakwaterowania wojsk mieści się w załączonej Tab. Nr 1 Wojskowe jednostki i urzędy przybywające na miejsce stałego zakwaterowania winny zwrócić się do Rejonowych Zarządów Kwaterunkowo-Budowlanych o przydzielenie im odpowiedniego funduszu kwaterunkowego. Podstawę przydziału pomieszczeń dla jednostek i urzędów wojskowych przez Rejonowy Zarząd Kwaterunkowo-Budowlany stanowi Rozkaz Dyslokacyjny Głównego Sztabu Wojska Polskiego.

2. Na wypadek zaistnienia konieczności zakwaterowania jednostek i urzędów wojskowych w objektach nie stanowiących własności państwa, Rejonowy Zarząd Kwaterunkowo-Budowlany winien zwrócić się do właściwych Zarządów gminy, z żądaniem dostarczenia dla potrzeb wojska odpowiedniej ilości pomieszczeń, na podstawie ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. „O Zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju" (Dz. U. R. P. Nr 97, poz. 681, 1925 r. i Nr 82, poz. 531, 1939 r.).

3. Jeżeli Zarząd gminny powyższym żądaniom zadość nie uczyni; R. Z. K. B. winny zwrócić się do władzy administracyjnej w pierwszej instancji, która jest obowiązana zgodnie z art. 12 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. odnośnie czynności w zastępstwie zarządu gminnego i na koszt odnośnej gminy wykonać.

4. Konieczność najmu nieruchomości nie stanowiących własności Państwa winna być stwierdzona protokólarnie przez odpowiedni R. Z. K. B. i przedstawiciela jednostki. Protokół konieczności winien być zatwierdzony przez Szefa Referatu Kwaterunkowo-Eksploatacyjnego D. O. W.

5. Eksploatacja nieruchomości winna opierać się na umowie, zawartej przez terytorialnie właściwy R. Z. K. B. z właścicielem nieruchomości i zatwierdzonej umowie przez Szefa Referatu Kwaterunkowo-Eksploatacyjnego D. O. W.

6. Protokół konieczności oraz umowa stanowią podstawę przydziału kredytu na najem nieruchomości, przyczym kopie dokumentów winny R. Z. K. B. przesłać Szefowi Referatu Kwaterunkowo-Eksploatacyjnemu D. O. W.

7. Czynsz najmu obowiązuje w wysokości z dnia 1 września 1939 r. zgodnie z artykułem 12 Dekretu P. K. W. N. z dnia 7 września 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 4 z 1944 r., poz. 18).

8. Koszty najmu nieruchomości dla celów wojskowych pokrywa się z przydzielonych kredytów, na podstawie obowiązujących przepisów finansowych, art. 5 pkt. 12, 14, 15.

9. Oficerom, podoficerom żonatym i osobom pracującym w wojsku na stanowiskach etatowych, przysługuje prawo otrzymania osobnych kwater stałych w rozmiarach podanych w zał. Nr 2. Odnośne kwatery stałe przydziela Rejonowy Zarząd Kwaterunkowo-Budowlany w objektach stanowiących własność Państwa, a przeznaczonych dla wojska. W razie braku takowych, ilość brakującą winny dostarczyć zgodnie z art. 12 Ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. zarządy gminne w nieruchomościach własnych lub na ten cel przez siebie wynajętych. Umowy najmu z właścicielami nieruchomości zawierają zarządy gminne.

10. Wysokość czynszu za kwatery w budynkach stanowiących własność Państwa, ustala się zgodnie z zał. Nr 3.

11. Wysokość czynszu za kwatery dostarczone w budynkach, stanowiących własność gmin, ustala się zgodnie z zał. Nr 4, przyczym lokator płaci komorne w domach stanowiących własność Państwa, a różnicę dopłaca Skarb Państwa.

12. W wypadku wynajęcia kwatery w budynku stanowiącym własność prywatną, lokator opłaca komorne w wysokości jak w domach wojskowych. Różnicę między wynagrodzeniem opłaconym w gminie przez Skarb Państwa, a czynszem płaconym przez gminy właścicielom nieruchomości ponosi w $^{1}/_{3}$ gmina, zaś dalsze $^{2}/_{3}$ Skarb Państwa.

13. Należność za światło i gaz uiszcza lokator z własnych funduszów na podstawie rachunków elektrowni względnie gazowni. Wydatki na centralne ogrzewanie płacą lokatorzy danego budynku według faktycznych kosztów opału i utrzymania obsługi centralnego ogrzewania, proporcjonalnie do ogrzewanej kubatury danej osobnej kwatery.

14. Rejonowy Zarząd Kwaterunkowo-Budowlany w miarę posiadanego sprzętu kwaterunkowego, może wypożyczyć oficerom i podoficerom posiadającym prawo do osobnych kwater stałych, meble za opłatą ustaloną w zał. Nr 5.

Szef Departamentu Kwaterunkowo-Eksploatacyjnego
Ministerstwa Obrony Narodowej:
(—) *Masłowski,* ppłk. gwardii

P. O. Szef Wydziału Kwaterunkowo-Eksploatacyjnego
(—) *Nazarewicz,* mjr.

Załącznik nr 1.

Normy zakwaterowania wojska

1.	Na jednego żołnierza w koszarach	4,5 m²	pow. użytk.
2.	Na jednego słuchacza szkół oficersk.	6,0 m²	„ „
3.	Na jednego pracownika etatowego sztabów, biur i urzędów	8,0 m²	„ „
4.	Na jedno łóżko szpitalne	6,0 m²	„ „
5.	Na jednego konia w stajni	7,5 m²	„ „

6. Dla pomieszczeń pomocniczych i specjalnych, wyżej nie wymienionych w/g rzeczywistego minimalnego zapotrzebowania.

UWAGA: W pkt. 1, 2, 3, 4 — powierzchnię użytkową rozumie się z wyłączeniem powierzchni, przypadającej na stołówki, kuchnię, korytarze, ustępy, ambulatoria, laboratoria i inne pomieszczenia gospodarcze i specjalne.

Załącznik nr 5.

Tabela opłat

za użytkow. sprzętu kwaterunkowego należącego do W.P.

Nazwa przedmiotu:	Opłata mies. w zł	Uwagi
Łóżko siatkowe	0,45	*) Przedmioty te mają być wypożyczone w razie braku łóżek siatkowych.
Łóżko żelazne koszarowe*)	0,15	
Szafka przyłóżkowa	0,30	
Szafka ubraniowa	0,70	
Stół	0,20	
Krzesło	0,10	**) Sprzęt ten wypożycza się zależnie od rodzaju używanego światła.
Stołek koszarowy	0,10	
Umywalnia żelazna postument (komplet)	0,25	
Lampa naftowa**)	0,10	
Lampa elektryczna**)	0,10	
Wieszadło ścienne	0,05	

Zał. Nr 3

WYSOKOŚĆ CZYNSZU

za osobną kwaterę stałą w domach należących do Wojska Polskiego (F. K. W.)

Wysokość opłaty do 1-go m² powierzchni użytkowej podłogi osobnej kwatery stałej, wraz z 20% opłatą za świadczenia (woda, kanalizacja) ustala się dla:

Miejscowości kat. I	w wysokości od 11	do 16	zł rocznie
II „	„ „ 10	„ 13	„ „
III „	„ „ 9	„ 13	„ „
IV „	„ „ 8	„ 12	„ „
V „	„ „ 7	„ 11	„ „
VI „	„ „ 6	„ 10	„ „
VII „	„ „ 5	„ 9	„ „
VIII „	„ „ 4	„ 8	„ „

Podział miejscowości na w. w. kategorie przyjmować zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1933 r., 21 lipca 1936 r. a mianowicie:

I kategoria: Warszawa, Gdynia.

II kategoria: Kraków, Lublin, Łódź, Przemyśl.

III kategoria: Biała, Bielsko, Katowice, Poznań, Tarnów, Włocławek, Zakopane, Żywiec.

IV kategoria: Będzin, Ciechocinek, Cieszyn, Częstochowa, Jarosław, Jasło, Kalisz, Kielce, Mława, Piotrków, Przemyślany, Rzeszów, Wieliczka, Żyrardów.

V kategoria: Błonie, Bochnia, Bydgoszcz, Chorzów, Chrzanów, Gorlice, Grojec, Grudziąc, Koło, Konin, Krosno, Lubaczów, Mielec, Mielnica, Myślenice, Mysłowice, Ostrowiec, Płock, Pszczyna, Przeworsk, Radom, Rybnik, Sanok, Skierniewice, Sieradz, Sosnowiec, Toruń, Wejherowo, Tarnowskie Góry, Wieluń, Włoszczowa.

VI kategoria: Aleksandrów Kujawski, Biała Podlaska, Białystok, Brzeziny, Chełm, Chojnice, Ciechanów, Działdowo, Garwolin, Gniezno, Grodzisk, Inowrocław, Lubliniec, Łask, Łęczyca, Łowicz, Łuków, Mińsk Mazowiecki, Okęcie k. Warszawy, Oświęcim, Puck, Rabka, Radomsko, Radzimin, Rembertów, Rypin, Sandomierz, Siedlce, Starogard, Tczew, Szamotuły, Wadowice, Wierzbnik, Zamość, Zielonko k. Warszawy.

VII kategoria: Aleksandrowice k. Białej Bielska, Augustów, Bielsko Stare, Bielsk Podlaski, Baranowicze Wielkie, Baranowicze Małe, Chełmno, Busk, Gąbin, Głębokie, Gostyń, Gostynin, Grajewo, Jabłonne, Legionowe, Jarocin, Jaworów, Jędrzejów, Kobryń, Kobierzyn, Kamienica k. Białej, Końskie, Kościerzyna, Kraśnik, Krotoszyn, Leszno, Łomża, Łuków, Maków Maz., Miechów, Międzyrzeć, Nowy Dwór, Olkusz, Olsza, Opoczno, Ostrołęka, Ostrów Maz., Ostrów Wielkopolski, Pinczów, Płońsk, Puławy, Przasnysz, Raków, Rawicz, Sochaczew, Skawina, Sokołów, Suwałki, Szczakowa, Turek, Węgrowiec, Szczypiórno, Zambrów, Zawiercie, Zegrze.

VIII kategoria: Dęblin, Góra Kalwaria, Chodzież, Iza, Kazań, Kępno, Kleck, Modlin, Osowiec, Pleszew, Radzyn, Czubin, Sokółka, Śrem, Środa, Śniatyn, Święciny, Węgrów, Tarnobrzeg, Tomaszów Lubelski, Włodawa, Zajezierze i pozostałe niewymienione miejscowości posiadające poniżej 5.000 mieszkańców.

Przy zaliczeniu poszczególnych miejscowości do kategorii czynszowych, w celu dokonania wymiaru wynagrodzenia taryfowego za osobne kwatery stałe dostarczone przez zarządy gmin, oraz w celu dokonania osobom zakwaterowanym wymiaru płat za osobne kwatery stałe, należy brać pod uwagę wyłącznie przynależność administracyjną miejscowości, w których kwatera znajduje się do danej osady lub miasta, a nie przynależność garnizonową osób zakwaterowanych w tej miejscowości. Przydział miejscowości z terenów nowo przyłączonych do poszczególnych kategorii będzie uregulowany nowym rozporządzeniem Prezydenta Rady Ministrów.

Chwilowo należy miejscowość zaliczać do określonej kategorii orientując się według ilości ich mieszkańców.

Szef Departamentu
Kwaterunkowo-Eksploatacyjnego Ministerstwa
Obrony Narodowej.

Załącznik Nr 2

UWAGA: w miastach zniszczonych przez działania wojenne jak Warszawa, Poznań, Gdańsk i t. d. dopuszczalne rozmiary kwater stałych uzależnia się od ilości członków rodziny oficerów, redukuje się do następujących ilości pokoi (prócz kuchni i łazienek).

L. p.	Grupa uposażenia	Funkcja względnie stopień uprawnionego do otrzymania kwatery stałej	Ilość osób rodziny (z oficerem włącznie)					
			1	2	3	4	5	6
			ilość pokoi					
1.	I	Marszałek Polski	jak wyżej					
2.	II	Generał broni (admirał)	3	3	4	5	5	5
3.	III	Generał dywizji (wiceadmirał) d-cy dywizji i równorzędni	3	3	3	4	4	5
4.	IV i V	Gen. bryg. (kontradmirał) d-cy brygady i równorzędni płk. (komandor) d-cy pułków i równorzędni	2	3	3	4	4	4
5.	VI	ppłk. (komand. por.), mjr. (komand. ppor.) d-cy batalionów i równorzędni	2	2	3	3	3	4
6.	VII	kpt. (kpt. por.) d-cy kompanii i równorzędni	1	2	2	3	3	4
7.	VIII i IX	por., ppor., chor. (patrz uwaga Nr 1.)	1	1	2	2	3	3

UWAGA: Podoficerom i niższym funkcjonariuszom wojskowym pkt. 8, 5, 10 osobne kwatery stałe nie należą się.

Załącznik nr 2.

TABELA DOPUSZCZALNYCH ROZMIARÓW KWATER STAŁYCH DLA OSÓB WOJSKOWYCH I CYWILNYCH PRACUJĄCYCH W WOJSKU NA STANOWISKACH ETATOWYCH

L. p.	Grupa uposażenia	Funkcja względnie stopień uprawnionego do otrzymania kwatery stałej	Normalny dopuszczalny rozmiar kwatery stałej z włączeniem pomieszczeń pobocznych, jak przedpokoje, korytarze, kuchnie, łazienki, śpiżarnie, alkowy i pokoje służby									
			dla osób z rodziną					dla osób samotnych				
			pokoi	pokoi służb.	kuchn. i piwnice	łazienki	Ogółem m. kw.	pokoi	pokoi służb.	kuchn. i piwnice	łazienki	Ogółem m. kw.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1	I	Marszałek Polski	10	2	1	1	420	10	2	1	1	420
2	II	Generał broni (admirał)	6–7	1	1	1	180	3	1	1	1	100
3	III	Generał dywizji (wiceadmirał) d-cy dywizji i równorzędni	6	1	1	1	180	3	1	1	1	100
4	IV i V	Gen. bryg. (kontradmirał) d-cy brygady i równorzędni płk. (komandor) d-cy pułków i równorzędni	5	1	1	1	150	3	1	1	1	90
5	VI	Płk. (komandor por.). mjr. (komandor ppor.) d-cy batalionów i róworzędni	4	1	1	1	120	2	1	1	1	60
6	VII	Kpt. (kpt. por.) d-cy komp. i równorzędn.	3	1	1	1	90	2		1	1	60
7	VIII i IX	Por., ppor., chor. (patrz uwaga 1)	2	1	1	1	60	1				15
8	X i XI	St. sierz., st. wachm., st. ogniom., st. bosman, st. wachm., żand., st. majster wojskowy (sierz.), wachmistr, ogniomistrz, bosman, wachm. żandarmerii i majster woj.	2		1		50					
9	XII i XIII	Plut., bosman-mat., st. żand., młodszy majster wojsk., (kapr.) mat. żandarm, podm.	1		1		30					
10	XIV	Niższy funkcjonariusze państwowi i osoby pracujące w wojsku na etatowych stanowiskach równorzędnych	1		1		30					

UWAGA 1. Uprawnienia kwaterowe por. żonatych, posiadających dwoje dzieci oraz por. wdowców, posiadających troje dzieci, są takie same, jak uprawnienia kwaterowe kapitanów z rodziną.

UWAGA 2. Przekroczenia norm, określonych niniejszą tabelą, co do ilości pokoi są niedopuszczalne, przekroczenia zaś kubaturze powierzchni i podłogi pomieszczeń mieszkalnych sięgać mogą co najwyżej 10% pełnej normy, co jednak nie może być stosowane przy projektowaniu nowych budowli i przebudowie istniejących.

Załącznik Nr 4

WYSOKOŚĆ CZYNSZU
za kwatery stałe dostarczone przez Zarząd gmin.

Rozmiar kwatery stałej dostarczony przez Zarząd gminy.	Miejscowości czynszowe zaliczone do kl. czynsz.							
	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII
	wysokość miesięcznego taryfowego wynagrodzenia w zł.							
1 pokój kaw. I	30	22	20	18	15	12	10	7
1 pokój z kuchnią	25	33	30	27	23	18	15	10
1 pokój z kuchnią i łazienką	55	43	40	35	30	23	20	13
2 pokoje z kuchnią	75	55	45	40	35	28	25	16
2 pokoje z kuchnią i łazienką	85	65	55	50	43	36	30	20
3 pokoje z kuchnią	100	75	60	60	50	40	30	23
3 pokoje z kuchnią i łazienką lub pokojem służbowym	110	85	70	68	58	45	35	26
3 pokoje z kuchnią, łazienką i pokojem służbowym	120	95	80	76	66	50	40	30
4 pokoje z kuchnią	125	105	90	80	70	60	45	30
4 pokoje z kuchnią i łazienką lub pokojem służbowym	135	115	100	88	78	65	50	35
4 pokoje z kuchnią, łazienką i pokojem służbowym	145	125	110	96	86	70	55	40
5 pokoi z kuchnią	155	135	115	105	90	80	60	45
5 pokoi z kuchnią i łazienką lub pokojem służbowym	170	145	125	115	100	90	65	50
5 pokoi z kuchnią, łazienką i pokojem służbowym	185	155	135	125	110	95	70	55
6 pokoi z kuchnią	220	185	155	130	110	100	85	60
6 pokoi z kuchnią i łazienką lub pokojem służbowym	235	195	165	140	120	110	90	65
6 pokoi z kuchnią łazienką i pokojem służbowym	250	235	175	150	130	110	95	70
7 pokoi z kuchnią	280	230	190	160	140	130	110	90
7 pokoi z kuchnią i łazienką lub pokojem służbowym	295	240	200	170	150	140	115	95
7 pokoi z kuchnią, łazienką i pokojem służbowym	310	250	210	180	160	150	120	100

433.

MINISTERSTWO ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

L. dz. II. P. 11757 Warszawa, dnia 27. 8. 1945 r.

PISMO OKÓLNE
w sprawie ochrony znaku i nazwy Czerwonego Krzyża

Do Ob. Ob. Wojewodów (wszystkich), Prezydenta m. st. Warszawy, Prezydenta m. Łodzi.

Stosownie do postanowień art. 1 ustawy z dnia 8-go stycznia 1936 r. o ochronie znaku i nazwy Czerwonego Krzyża oraz godła Związku Szwajcarskiego (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 12) uchwalonej w związku z Konwencją Genewską z dnia 27 lipca 1929 r. o polepszeniu losu chorych i rannych w armiach czynnych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 103. poz. 864) prawo używania znaku lub nazwy Czerwonego Krzyża (Krzyża genewskiego — czerwony krzyż na białym tle) służy w ramach powołanej konwencji wyłącznie:

a) wojskowym władzom sanitarnym,
b) stowarzyszeniu „Polski Czerwony Krzyż",
c) zagranicznym Stowarzyszeniom Czerwonego Krzyża przebywającym czasowo na obszarze Państwa Polskiego i z upoważnienia władz polskich.

Stwierdzono, że wbrew tym przepisom używają znaku lub nazwy Czerwonego Krzyża różne instytucje państwowe, samorządowe i prywatne z tego tylko tytułu, że działalność ich analogiczna jest do działalności stowarzyszenia „Polski Czerwony Krzyż". Również i pracownicy tych instytucji nieprawnie używają opasek i innych oznak ze znakiem Czerwonego Krzyża przysługujących tylko pracownikom wymienionego stowarzyszenia, zaopatrzonym w legitymacje lub zaświadczenia wydane przez władze statutowe.

W związku z tym proszę Obywateli Wojewodów o wydanie zarządzeń podległym sobie władzom, by w działalności swej przestrzegali przepisów o ochronie znaku i nazwy Czerwonego Krzyża, a naruszających je, pociągnęli do odpowiedzialności karnej na podstawie art. 3 powołanej na wstępie z dnia 3-go stycznia 1936 r. ustawy.

Minister:
w. z. (—) *Kaczocha-Józewski*, Podsekretarz Stanu

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Wydział Zdrowia

L. Dz. Z. 5/20. Katowice, dnia 17 listopada 1945 r.

Starostwa Powiatowe — Grodzkie
Lekarze Powiatowi — Grodcy
Województwa Śląsko-Dąbrowskiego.

W załączeniu przesyła się odpis pisma okólnego Ministerstwa Administracji Publicznej do wiadomości.

Za Wojewodę:
(—) Dr *Feliks Presser*, p. o. Naczelnika Wydziału

434.

MINISTERSTWO ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

L. dz. IV. 14409/45. Warszawa, dnia 26 września 1945 r.

OKÓLNIK Nr 45
w sprawie rad zakładowych w strażach pożarnych gminnych.

Do Ob. Ob. Wojewodów (wszystkich), Prezydenta m. st. Warszawy i m. Łodzi.

Ob. Minister Administracji Publicznej zarządzeniem z dnia 20 lipca 1945 r., skierowanym do Prezydenta m. st. Warszawy, polecił rozwiązać istniejącą w Warszawskiej Straży Pożarnej Miejskiej radę zakładową.

Wydając powyższe zarządzenie Ob. Minister uznał, że istnienie w straży pożarnej rady zakładowej nie ma żadnego uzasadnienia w obowiązujących przepisach prawnych i nie da się pogodzić z charakterem służby strażackiej, opartej w myśl obowiązujących przepisów na dyscyplinie wojskowej (art. 18 ust. (1) ustawy z dnia 13 marca 1934 r. o ochronie przed pożarami i innymi klęskami (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 365). Dekret z dnia 6 lutego 1945 r. o utworzeniu rad zakładowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 36) nie odnosi się do zawodowych straży pożarnych gminnych. Wprawdzie w art. 1 tego dekretu jest mowa o „zakładach pracy, stosujących pracę najmu", bez bliższego określenia charakteru tych zakładów pracy, jednak z dalszych artykułów dekretu, a w szczególności z art. 3 i art. 4 ust. (2), wynika jasno, że ustawodawca miał na myśli zakłady pracy prowadzone w sposób przemysłowy, a za taki zakład nie może być uważana zawodowa straż pożarna, która w myśl statutu jest miejską służbą obrony przeciwpożarowej i nie ma nic wspólnego z produkcją lub działalnością handlową.

Podając powyższe do wiadomości Ob. Wojewody (Prezydenta), Ministerstwo prosi o wydanie analogicznych zarządzeń w wypadkach, gdyby na terenie województwa (miasta) zaszły podobne wypadki tworzenia rad zakładowych w zawodowych strażach pożarnych gminnych. (—) Dr *E. Iserzon*, Dyrektor Departamentu

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Wydział Samorządowy

Nr. Sm. II-28/67. Katowice, dnia 8 października 1945 r.

Do Ob. Ob Prezydentów miast w Katowicach, Chorzowie, Bielsku, Sosnowcu, Bytomiu, Gliwicach, Zabrzu, Nysie, Opolu i Raciborzu.

Przesyła się do wiadomości i wydania stosownych zarządzeń gdyby na terenie tamt. zawodowych straży pożarnych zaszły wypadki utworzenia rad zakładowych.

Za Wojewodę:
(—) Dr Karczewski, Naczelnik Wydziału

435.

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI

Poż. II-1/955/45 Katowice, dn. 14 listopada 1945 r.

OKÓLNIK Nr 269/45
w sprawie używania sprzętu i urządzeń pożarniczych dla celów niezwiązanych ze służbą obrony pożarniczej.

1. W całym szeregu wypadków — zostało stwierdzone, że sprzęt pożarniczy, samochody pożarnicze, środki łączności straży poż. jak motocykle są używane przez organa gminy, Milicji Obywatelskiej itp. do celów zupełnie niezwiązanych ze służbą pożarniczą. Zużywane są w ten sposób nawet przydzielone dla celów obrony pożarowej materiały pędne. W rezultacie takiego postępowania — tak cenny dziś sprzęt pożarniczy ulega zniszczeniu. Nadto przez używanie sprzętu pożarniczego poza terenem gminy i najbliższej okolicy — gotowość bojowa straży pożarnych z braku sprzętu zasadniczego równa się prawie zeru i powodzenie w takich wypadkach w akcjach ratowniczych jest minimalne.

2. Niektórzy przełożeni gmin niedoceniając doniosłości i znaczenia obrony przeciwpożarowej w osiedlach — pozwalają względnie sami dokonują zajmowania strażnic i pomieszczeń straży pożarnych stanowiących własność samych straży względnie gmin — przeznaczając je na inne cele. W takich wypadkach nierzadko sprzęt pożarniczy znajduje pomieszczenie w prywatnych nieprzystosowanych do tych celów budynkach — narażony jest na niszczenie na skutek działań atmosferycznych, zagubienie, kradzież. Niema mowy by w takich warunkach można było utrzymać sprzęt pożarniczy w gotowości bojowej — należycie go konserwować. Nie mając pomieszczeń na ludzi nie można prowadzić szkolenia, wykładów, odpraw poprostu pozbawienie dachu nad głową uniemożliwia jakiekolwiek zebrania członków straży pożarnych.

Postępowanie jak w pktcie 1 i 2 stoi w rażącej sprzeczności z interesem gmin — naraża bardzo poważnie na szwank obronę przeciwpożarową w osiedlach, jest sprzeczne z obowiązującymi w tej dziedzinie przepisami prawa.

Chcę tu zaznaczyć, że Przełożoni Gmin są osobiście odpowiedzialni za należytą organizację obrony przeciwpożarowej na terenie ich gmin, bowiem czynności te spełniają jako organ wykonawczy rządowych władz administracji ogólnej (art. 2 ust. 2 ustawy o ochronie przed pożarami i innymi klęskami z dnia 13. 3. 1934 r. Dz. U. R. P. Nr 41 poz. 365).

W myśl art. 17 ust. 5 cytowanej wyżej ustawy — użycie sprzętu pożarniczego dla celów niezwiązanych ze służbą obrony przeciw-pożarowej może mieć miejsce tylko za zgodą lub na polecenie władz administracji ogólnej I instancji (Starostwa), gdy bezpieczeństwo pożarowe gminy nie zostanie przez to na szwank narażone, a sprzęt zostanie zniszczony lub uszkodzony.

Gminy obowiązane są dostarczyć pomieszczeń potrzebnych dla pogotowia i stałych dyżurów straży, dla celów jej wyszkolenia oraz przechowywania sprzętu technicznego straży (art. 25 ust. 2 i 3 omawianej ustawy).

Mając na uwadze dobro osiedli ich obronę przed pożarami i innymi klęskami — stwierdzając konieczność utrzymania stałej gotowości bojowej straży pożarnych — zarządzam, by Obywatele Starostowie tylko w wyjątkowych wypadkach, gdy niema innego wyjścia udzielali swojego zezwolenia na zużycie sprzętu pożarniczego dla celów niezwiązanych z obroną przeciwpożarową gmin i pod warunkami podanymi wyżej.

Jeśli chodzi o pomieszczenia dla ludzi i sprzętu straży takie zawsze w gminach znaleść się muszą. Pomieszczenia strażom pożarnym zabrane z przeznaczeniem na inne cele muszą być w terminie jak najkrótszym strażom zwrócone.

Wicewojewoda Śląsko-Dąbrowski
(—) *płk. Ziętek*

436.

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Wydział Pracy i Opieki Społecznej
Nr. P. O. Ib./8/45. Katowice, dn. 9. listopada 1945 r.

OKÓLNIK Nr 267/45
w sprawie taksy kosztów opieki społecznej.

Na podstawie zarządzeń Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z dnia 7. 8. br. Nr 2468/N/45 i z dnia 6. 9. br. Nr 4697/N/45 Urząd Wojewódzki ustala na terenie całego Województwa Śląsko-Dąbrowskiego następujące normy stawek za utrzymanie dzieci, młodzieży i dorosłych w zakładach opiekuńczych i w płatnych rodzinach zastępczych zarówno podlegających związkom komunalnym jak i instytucjom opieki dobrowolnej:

za wychowanka zakładu wychowawczego	20 zł	dziennie
za wychowanka kształcącego się w szkole średniej ogólno-kształcącej lub zawodowej	30 „	„
za matkę z niemowlęciem w Domu Matki i Dziecka (20 plus 15)	35 „	„
za starca w zakładzie opiekuńczym	15 „	„
za dziecko w rodzinie zastępczej	600 „	miesięcznie
za starca w rodzinie zastępczej	450 „	„

Ponadto dla zakładów przewiduje się zwrot kosztów odzieży i bielizny po cenach przydziałowych w wypadkach, gdy zakup nie przekracza trzech zmian na osobę.

Obok płatnych rodzin zastępczych w stosunku do dzieci istnieje też forma rodzin zastępczych bezpłatnych, którą należy usilnie popierać.

Stawki te obowiązują również za czas zaległy od chwili zmiany suwerenności.

W sprawie sposobu likwidowania przez gminy i zakłady opiekuńcze kosztów wzgl. części kosztów opieki społecznej, co do zwrotu których obowiązany jest Urząd Wojewódzki, wydany zostanie w czasie najkrótszym osobny okólnik, który należy odczekać.

Zakłady opiekuńcze, które czy to bezpośrednio z tut. Urzędu czy to pośrednio np. przez Starostwo Powiatowe — Magistrat miasta wyłączonego wzgl. „CARITAS" otrzymały subwencję na powyższe koszty powinny otrzymane subwencje w miesięcznych likwidacjach kosztów utrzymania potrącić.

O powyższym należy zawiadomić bezzwłocznie wszystkie zainteresowane zakłady i instytucje opieki społecznej.

Za Wojewodę:
(—) *Hrabar*, p. o. Naczelnika Wydziału

437.

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBR.
Wydz. Aprowizacji i Handlu
AH/XIV/J/102 Katowice, 23. XI. 1945 r.

OKÓLNIK Nr 276/45
w sprawie zmiany przemiału mąki chlebowej.

Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 IX. 1945 r. § 7 p. 1 ustala dopuszczalną wysokość przemiału: dla żyta 80%, dla pszenicy 70%.

Niższy procentowy przemiał jest zakazany.

Stosownie do Zarządzenia Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 31. X. 1945 r. cena mąki żytniej 80%-wej wynosi zł 97,— za 100 kg loco skład hurtowy „Społem".

Cena chleba z mąki 80% w obrocie reglamentowanym dla konsumentów została ustalona przez Wojewodę Śl.-Dąbr. na zł 2,— za 1 kg w myśl zarządzenia Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 31. X. 1945 r.

Przypiek chleba o wadze bochenka 2 kg z mąki żytniej 80%, nie może być niższy od 35%.

Podając powyższe do wiadomości, Urząd Wojewódzki zarządza:

1. Należy natychmiast przystąpić do przemiału żyta na mąkę 80%. Wypiek chleba z tej mąki nastąpi po wyczerpaniu zapasów mąki żytniej 96%.
2. W okresie przejściowym na karty listopadowe należy wydawać 0,85 kg chleba z mąki na przemiale nowym 80%, zamiast 1 kg chleba z mąki 96%.
3. Normy chleba z mąki 80% w grudniu br. wynoszą: kat. I. 8,5 kg chleba, kat. II. 6,5 kg chleba, kat. III. 5 kg chleba, kat. I. R. 6 kg chleba, kat. II. R. 4 kg chleba, kat. „C" 4 kg chleba, kat. „PZ" 16,5 kg chleba.

Za Wojewodę:
w. z. Nacz. Wydz. inż. Z. Zarzycki

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

PRZETARG PUBLICZNY

Zarząd Miejski w Opolu ogłasza przetarg nieograniczony na budowę izbic dla ochrony mostu na rzece Odrze w Opolu z terminem wnoszenia ofert do dnia 18-go grudnia 1945 r. godz. 12-tej.

Rysunki izbic można oglądać w Wydziale Technicznym Zarządu Miejskiego, pokój Nr 55. Tamże można otrzymać warunki budowy. 212

Prezydent Miasta Opola.

Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski Wydział Odbudowy rozpisuje niniejszym

przetarg publiczny

na wykonanie robót stolarskich w gmachu Gimnazjum w Mysłowicach, ul. Żwirki i Wigury.

Formularze ofertowe są do nabycia w Urzędzie Wojewódzkim, Wydziale Odbudowy, pokój nr 542 w godzinach urzędowych.

Oferty należy składać w pokoju nr 514 najpóźniej do dnia 14. XII. 1945 r., godz. 12-ej, w którym to terminie nastąpi komisyjne otwarcie ofert.

Za Wojewodę:
(—) inż. *R. Maryniarczyk*, Naczelnik Wydziału

ZGUBIONE DOKUMENTY.

Unieważnia się zgubione dokumenty samochodu „Opel" Nr. A. 67894 wystawione przez Wojewódzki Urząd Samochodowy Katowice na firmę *Głównego Zarządu Centralnego Związku Zawodowego Górników w Polsce*, Katowice, ul. Kościuszki Nr 38. 170

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: Urz. Wojew. Śl.-Dąbr., ul. Jagiellońska 25, I. pok. 244. tel. wewn. 444 i 452. *ZA REDAKCJĘ: Dr. Piotr Bałowski.*

PRENUMERATA: Roczna 240,— zł, półroczna 120,— zł, kwartalna 60,— zł. Prenumerata powinna być opłacana najpóźniej na 2 tygodnie przed rozpoczęciem każdego kwartału. Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Śląsko-Dąbrowskiego Dziennika Wojewódzkiego należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględniane tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru. Cena numeru pojedynczego jest zależna od objętości numeru.

CENY OGŁOSZEŃ: Za 1 mm szpalty redakcyjnej szerok. 82 mm 4,— zł, druk borgis lub petyt. Tabelaryczne i cyfrowe za 1 mm szpalty 50% więcej. O zagubionych dokumentach za wyraz 2 zł, najmniejsze ogłoszenie w tym dziale 20 zł. Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu. Za terminowy druk ogłoszeń wydawnictwo nie odpowiada. Rękopisów nie zwraca się.

Wszelkie należności z tytułu prenumeraty i opłat za ogłoszenia uiszczać należy wyłącznie za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności Oddział w Katowicach na konto czekowe Nr III-4121. Do inkasa należności nikt nie jest upoważniony. **Cena 16,— zł.**

Tłoczono w Drukarni Państwowej Nr 1, (dawn. Drukarnia Urzędu Wojew. Śląsko-Dąbrowskiego), Katowice, Francuska 33, w podw., tel. 327-54

R 215/2